

УРЯДОВІ І ПРАЦІВНИКИ УНС І „СВОБОДИ” ВШАНУВАЛИ РОМАНА СЛОБОДЯНА В ЙОГО 90-РІЧЧЯ

Джерзі Сіті. — Тиждень тому, в середу 17-го жовтня, сповнилося 90 років життя одному з найстарших і найбільш заслужених діячів-підприємців Американської України, зокрема Українського Народного Союзу, його довголітньому „залізного касирів” Романові Слободянові. З цієї нагоди та на запрошення Головного Екзекутивного Комітету УНС п. Роман Слободян, у товаристві своєї дочки пані Галини та її чоловіка Миколи Сидоренка, в домі яких він тепер проживає, завітав у вівторок, 23-го жовтня, в полудневих годинах до Головної Канцелярії УНС і „Свободи” та зустрівся з усіма затрученими в цих установах головними ексекутивними урядовцями і працівниками під час спільного походу. Прихід гостя зустріли всі співом молодістю, а привітали його головними представниками д-р Іван О. Фліс, згадавши, що ц.р. сповнилося не тільки 90 років життя, але й 70 років членства п. Слободяна в УНСоюзі та 62 роки з того часу, як він увійшов у склад Головного Уряду УНС: від 1917 до 1920-го року як головний радник, а від 1920-го року як головний ексекутивний урядовець, до

„Залізний касир” Роман Слободян

1933-го року на пості головного фінансового секретаря й описав аж до свого відходу на еміграцію в 1966-му році, на пості справді „залізного” головного касира. Подякою за його неперервний труд для української громади і, зокрема, для Українського Народного Союзу та побажаннями ще даліших багатьох літ закінчив д-р І. О. Фліс своє привітальне слово.

З черги редактор-смерит А. Драган згадав про свою першу зустріч з Ювілятом в травні 1946-го року та описав довголітню працю і співкутний урядовець, до

(Продовження на ст. 4)

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНС В РОВД АЙЛЕНДІ ВІДБУВ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Вунсакет, Ровд Айленд. — У неділю, 7-го жовтня ц.р., Окружний Комітет Відділів УНС у Вунсакеті відбудув організації збори в церковній залі української православної церкви св. Миколая, в яких взяло участь тридцять секретарів та представників шістьох Відділів Окруж. Збори проводив голова Окруж. Леон Гардін, а секретарював Дмитро Василік, секретар Окруж.

Програма зборів складалася з двох частин, а саме з першої частини, під час якої обговорено відділові та інші місцеві справи, та другої частини, коли промовляла п-і Марія Душник, заступниця головного передсідника УНСоюзу.

На вступі п-і Душник заявила, що вона надзвичайно рада бути на таких успішних зборах, на які прибуло багато секретарів і членів, не зважаючи на погану погоду та на дві інші місцеві імпрези, що відбувалися в той самий час. Відтак вона подала перегляд організації діяльності в Окрузі. Голова Окруж. Л. Гардін висловив переконання, що Округа осягне свою річну квоту.

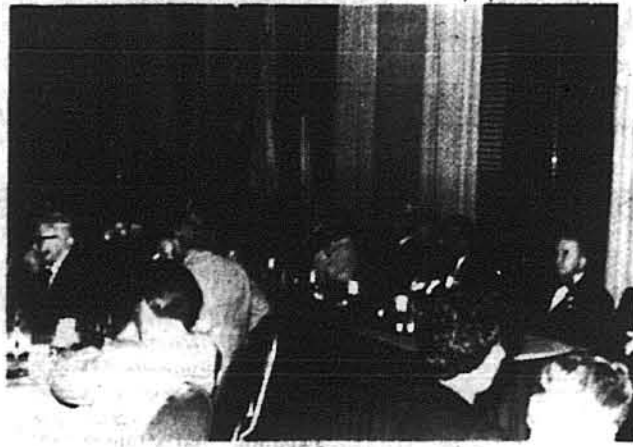
Далі заступниця головного передсідника УНС коротко

ко накреслила організаційний та фінансовий стан УНСоюзу. Під фінансовим оглядом Союз росте, збільшуючи свої фінанси з акладок, чинить та інвестицій. Але, на жаль, з організаційного боку, справа представляється іншакше. Втрачає, які УНСоюз поносить через вихід членів та безліч грамат, мусять бути поповнені новими членами в кінцевих місяцях цього року і треба осягнути загальну квоту 4,000 нових членів. Існують сподівання, що до цього осягнення причиняться два нові організатори, яких заангажовано до цієї праці. П-і Душник дала ряд порад для організування нових членів, а головним чином тепер з нагоди 85-річчя УНСоюзу та Міжнародного Року Дитини.

П-і Душник далі сказала, що боргові зобов'язання можна далі набувати і також звітувала про стан виймий приміщення у будівлі УНСоюзу. Вона ствердила, що плаваючі та тенісові змагання під час „Дня Праці” на Союзівці притягують велику кількість нашої молоді, яка з часом знайомиться з працею УНСоюзу. Вона також згадала про

(Продовження на ст. 4)

Ювілейний Бенкет ОДВУ

Головний стіл під час Ювілейного Бенкету для відзначення 50-річчя існування Організації Державного Відродження України (ОДВУ), який відбувся в суботу, 20-го жовтня ц.р., в готелі Шератон у Нью-Йорку. Промовляв Владислав Василь Лостен із Сент-Фортської Епархії Української Католицької Церкви.

Світлина: Роман С. Голяк

У НІМЕЧЧИНІ ГУА ГУОФЕНГ КРИТИКУВАВ СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ

Бонн. — У понеділок, 22-го жовтня, прибув до Західної Німеччини, після шестиденних відвідин Франції, голова Комуністичної партії й прем'єр-міністр уряду Китайської Народної Республіки Гуа Гуофенг.

Напередодні прибуття Гуа Гуофенга до Бонну, представник західнонімецького уряду висловив надії, що китайський лідер не буде продовжувати тут суперечок Пекіну з Москвою.

Проте, виступаючи на спеціально влаштованому прийнятті в його честь в палаці близько Бонну, Гуа заявив, що існує тенденція до більшого неспокою у світі, передбачаючи, що ця діяльність спрямована на „опанування світу силою”.

„Ми твердо переконані, — заявив Гуа, — що є цілком можливо відсунути вихід війни й досягнути довготривалого миру в світі, якщо всі миролюбні держави й народи світу об'єднаються і, згідно з їхніми індивідуальними ставленнями, стримають всіма ефективними засобами агресію та експансію гегемонізму”.

У китайському політичному вжитку слово „гегемонізм” стосується політики Советського Союзу, який прагне до встановлення силою своєї диктатури над іншими державами і народами.

Китайський лідер у своєму виступі наголосив цього разу нову тему, а саме: об'єднання Німеччини. Гуа Гуофенг заявив, що сильна й об'єднана Німеччина є в інтересі миру в світі та що Китай шанує бажання німецького народу бути одного дня об'єднаним.

Західні політичні коментатори вважають, що заява Гуа Гуофенга про сильну об'єднану Німеччину спрямована проти Советського Союзу, бо держава, яка включала б Східно і Західно Німеччину, очевидно, вийшла б із советського блоку, який зараз включає Східно Німеччину. Об'єднана Німеччина служила б протиположністю до Пекіну, який вважає „советський експансію”.

Канцлер Гельмут Шмідт, який мав 25-хвилинну особисту розмову з Гуа Гуофенгом після першої рунди загальних розмов, наголосив у своїй заяві, що Західна Німеччина зацікавлена детантом з Советським Союзом, однак він підкреслює також участь Західної Німеччини в Північно-Атлантичському Союзі (НАТО).

Гуа Гуофенг і Гельмут Шмідт мають відбутися далі розмови, а після того Гуа відвідає більшість індустриальних центрів Західної Німеччини. Потім він має намір відвідати Італію і Велику Британію.

Іранський шах прибув до ЗСА на лікування чи операцію

Нью-Йорк, Н. Й. — Із Державного департаменту інформують, що у понеділок, 21-го жовтня ц.р., о 10-й вечора, тут на Ля Гвардія летючий прибув колишній іранський шах Мохаммед Різа Паглеві, щоб перейти лікарську перевірку.

У вівторок, 22-го жовтня, поширилися поговори, що колишній володар Ірану має раку жовчового міхура та що наступного дня перейде на операцію. Речники шаха Паглеві у вівторок заперечували цю вистку, але з інших джерел інформували, що шах вже довгий час хворіє на цю недугу. Члени його родини теж відмовлялися коментувати цю справу.

Ще весною ц.р., один речник уряду ЗСА радив шахові не приїжджати до Америки, мотивуючи це питанням безпеки шаха в цій країні. Інші урядовці знову твердили, що ЗСА радо привітають шаха, але тільки тоді, коли устанівляються відносини Вашингтону з новим іранським урядом.

18-ий Конгрес СУСТА відбудеться в листопаді

Нью-Йорк, Н. Й. (Р. Ю.). — СУСТА (Союз Студентських Товариств Америки) відбуде свій 18-ий Конгрес в дні 16-18 листопада ц.р. на Союзівці.

Регістрація делегатів: в п'ятницю від години 7:30 вечора і суботу о годинах 8:30-10:30 ранку.

Програма 18-го Конгресу СУСТА включатиме: товаришеске прийняття в п'ятницю увечері, відкриття Конгресу в суботу о год. 10:00 ранку, звіт устаткованій Крайовій Управі, звіт при сутніх українських студентських клубів і громад, бенкет, забава в суботу ввечері (при звуках знаної оркестри „Іскра”), устійнення плану для СУСТА на наступні 2 роки і вибір нової Крайової Управи.

Делегати на Конгрес будуть перевірені і затверджені на базі списків українських студентських громад (Статут передбачає і делегата на кожних 10 членів студентського клубу), які треба надіслати до секретарки Крайової Управи до дня 9 листопада.

Адреса секретарки: Roksolana Labinsky R.D. No.3 Box 445-L, Cedar Grove Lane, Somerset, N.J. 08873.

Усі списки членів громад як і списки делегатів повинні бути зголошені секретарці.

До секретарки також можна звертатися з питаннями різного характеру щодо 18-го Конгресу СУСТА. Ще є час зголосити громади в членство СУСТА.

У зв'язку з 18-им Конгресом, при кінці жовтня вийде нове число газетки СУСТА „Призма”.

Іван Принада, теперішній голова СУСТА, сподіється, що на Конгрес прибуде коло 70 делегатів.

Олбанська округа у 25-ліття смерті сл. п. Степана Бандери

Трой, Н. Й. (І. Д.). — Заходом організації Українського Визвольного Фронту й Об'єднання українських воятерів українці Олбанської округи відзначать 25-

ліття смерті сл. п. Степана Бандери, Провідника ОУН. У неділю, 28-го жовтня ц.р.

У ЧЕХО-СЛОВАЧИНІ ЗАСУДЖЕНО 6-ОХ ДИСИДЕНТІВ

Вацлав Гавель

Прага. — У вівторок, 23-го жовтня, суд комуністичної Чехо-Словаччини видав вирок проти 6-ох підсудних дисидентів, твердючи, що вони вели „підлину діяльність проти республіки” і засудив їх на термін ув'язнення. Економіста Петра Угля засуджено на 5 років, драматурга Вацлава Гавеля на 4 і пів року, Вацлава Бенду на 4 роки ув'язнення, а інші одержали дещо коротші вирок. Суд над 6-ма дисидентами тривав неповних два дні, а незабаром має розпочатися судово розправа над 4-ма іншими дисидентами.

Усіх шістьох дисидентів, обвинувачених у найбільшому політичному процесі в тій країні за сім останніх років, оскаржили, що вони є основними „незалежної” групи, сформованої в 1978 році, яка має за мету допомогати іншим дисидентам, а також закликає їх приєднатися в американській пропаганді проти своєї країни.

Процес притягнув приблизно 100 прихильників цих обвинувачених, більше людей, як це досі було при подібних процесах; вони очукували в коридорі біля суду залу. Працьківці, крім членів родин, не впускали на залу розправ ані кореспондентів, ні дипломатичних спостерігачів чи симпатиків дисидентів. На запит, чому не впустило нікого більше на судову справу — поліція мовчала.

Увесь терен, який знаходиться біля судового будинку, а також закордонні кореспонденти та прихильники обвинувачених, — як подають із дисидентських джерел, був під пильною обсервацією поліції.

Дружини обвинуваченого Петра Угля, Анна Сабатеу притримано, коли вона за протестувала проти розпорядження, щоб вона й інші не відноували перебігу процесу. Пізніше вона намагалася висвободитися з кімнати, де її держали, але поліція її силоміць відвела туди назад.

Поліція також забрала д-р Жітку Шанілову, дру-

Петр Угль

Вацлав Бенда

жину Шанілова, який підписався під „Хартією 77”, маніфестом в обороні прав людини.

Із дисидентських джерел також інформують, що з-поміж обвинувачених драматург Вацлав Гавель та критик урядової політики Петр Угль спершу не вносили заяви чи вони винні чи ні. Однак інші підсудні заявили, що вони невинні, а це колишній телевізійний коментатор Іржі Дінстбір, колишній речник „Хартії 77” Вацлав Бенда і Дана Немцова — провідник римо-католицької фракції та мати семеро дітей. Отта Бендарова, колишній журналіст, спершу відмовилася вносити заяву щодо вини чи невинності, а також не відповідала на питання, задоволені під час цього процесу. Бендаровій також відмовлено дозволу, щоб вона прочитала заяву, в якій вона подала висвітлення причини її відмови, однак цю заяву судово зареєстровано.

Дінстбір, Бенда і пані Немцова сказали, що вони признаються, що були членами так званого Комітету в Обороні Несправедливо Переслідуваних у Чехо-Словаччині.

Покищо чотири із засуджених дисидентів заявили, що внесуть апеляцію до вищого суду, заперечуючи будь-яку вину. Два інші засуджені, які також заявили, що не порушили жадного закону, а тільки застосували свої права, гарантовані конституцією Чехо-Словаччини, правдоподібно теж внесуть апеляцію.

КАСТРО ЗВІЛЬНИВ ПОЛІТИЧНОГО ПРОТИВНИКА ПІСЛЯ 20-РІЧНОГО УВ'ЯЗНЕННЯ

Сан Хозе, Коста-Ріка. — У неділю, 21-го жовтня ц.р., комуністичний уряд Фіделі Кастра звільнив з тюрми Губера Матоса найбільш відомого кубинського політичного в'язня. Звільнення наступило 20 років після його арешту та засуду. Його ув'язнено тому що він зрештучував з посту військового губернатора на знак протесту проти зростаючих комуністичних впливів у тогочасній Кубі.

Його син, Губер Матос мол., сказав американським кореспондентам, що батько мав зустріч з кастриканським консулом, Оскаром Варгасом Беллом у Гавані, а відтак відлетів до Коста-Ріки зі своїм батьком Рубеном, який має 94 роки, та сестрою Салюстіною.

Губер Матос, учитель по професії, включився до пар-

Губер Матос

тизанського руху Фіделі Кастра і став одним з вищих командирів кубинської повстанської армії, яка воювала проти диктатора Батісти. Він, однак, зрештучував з посту губернатора провінції Каматеї на знак протесту проти комуністичних впливів в революційному русі Кастра. Його арештували 19-го жовтня 1959 року та засудили на 20 років ув'язнення.

Чотири роки тому, в дис-

(Продовження на ст. 3)

ВІДБУЛИСЬ ПІВРІЧНІ ПЛЕНАРНІ НАРАДИ КЕРІВНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІАРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА У ЗСА

Детройт, Міч. (Проф. Богдан Лончина — телефоном до „Свободи”). — Підсумки Третього Делегатського З'їзду Українського Патріархального Товариства Об'єднання в Лондоні, Англія та римських ювілейних святкувань у вересні ц.р., як також ситуація у Філадельфійській Митрополії та справи сучасної діяльності були предметом щоденних нарад Українського Патріархального Товариства у ЗСА які відбулись тут у суботу, 20-го жовтня.

Наради, що на них були присутні члени управи та керівних органів Товариства з Детройту, Чикаго, Клівленду, Бостона, Філадельфії, Нью-Йорку та Морріс-тауну, Н. Дж., в кількості 12 осіб, відбулися в приміщеннях української середньої школи Непорочного Зачаття, а ними проводив голова Товариства проф. Богдан Лончина.

Учасники наради схвалили діяльність делегації та проводу Товариства на З'їзді в Лондоні та під час римських урочистостей. Висловлено жаль, що мирянська делегація не мала змоги бути прийнятою та висловити свої думки на Синодальних Народах Єпископату Української Католицької Церкви, які відбулись в Римі 19-20-го вересня ц.р.

У управі номінації о. прел. Мирослава І. Любачівського на нового Митрополита для Філадельфійської Архидіоцезії, наради висловили повну підтримку Блаженішому Патріарху Йосифу в зв'язку з його листом до Митрополита-номіната та схвалили заходи, щоб Владика-номінат зайняв при-

хильне становище до позицій Патріарха. У зв'язку з тим видано окремий комунікат для преси, в якому сказано:

„Вітаємо лист Патріарха Йосифа і повні солідаризуємось з його змістом та висловлюємо радість, що Його Блаженство затвердило й визнає номінацію о. д-ра М. Любачівського, стверджуючи при тому, що цією номінацією Римська Курія черговий раз порушила традиційні права нашої Церкви, її Єпископату і її глави. Очікуємо, що Владика-номінат прийме свячення з рук Ісуповидки Віри Блаженнішого Патріарха Йосифа, який бажав сам довершити єпископську хіротонію Владика-номіната, який тим самим увійде в склад ієрархії Помісної Української Католицької Церкви під проводом Патріарха Йосифа і буде з нею співпрацювати для добра і слави нашої Церкви і народу”.

На нарадах розглянуто в дальшому півріччя діяльність управи та намічено план на майбутнє. Затверджено склад редколегії журналу „Патріархат” під проводом ред. Миколи Галива. Народи, між іншим, схвалили зміцнити організаційну мережу Товариства, по можливості створюючи в потрібних місцях ради відділів Товариства, як також відбутися студійні й організаційні конференції. Видано заклики до відділів і місцевих осередків влаштувати до кінця року ювілейні святкування 40-річчя хіротонії Блаженнішого Патріарха Йосифа.

Роман Купчинський доповідав на Філії УКУ про рух спротиву в Україні

(Філадельфія). — Другий виклад у серії доповідей на курсі „Рух спротиву в Україні” на Філії УКУ у Філадельфії викладав у вівторок, 16-го жовтня Роман Купчинський з Нью-Йорку („Пролог”) на тему: „Рух спротиву в роках 1963 — 1972”.

Роман Купчинський поділився із слухачами своїми думками, зібраними у довгий вступний статті, яку він приготував до нової збірки, що має скоро вийти п. з. „Зшит самвидаву” (Вид.

„Сучасність”). Доповідач говорив про ті роки непереможності головною управлінню України у відношенні до зміни, що принесла явна критика Сталіна Хрущовом. В Україні спонтанно розбуджувався критичний погляд до русифікації і прийшов відродження рідної української мови, яке дало нам поетів і письменників-шестидесятників.

В Києві, в 1963 році, відбулася велика Конференція

(Продовження на ст. 4-й)

Майстри пензля повинні „виховувати засобами мистецтва” в комуністичному дусі

Київ. — У кульмінаційним центрі уваги учасників пленуму правління Спілки художників України, що відбувся тут у вересні ц.р., був розгляд завдання цієї спілки во виді постанови ЦК КПРС „Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи — інформувати кінська газета „Радянська Україна”.

Схваливши постанову ЦК КПРС, доповідач — мистець В. В. Шаталін та промовів, як „важливий документ, в якому знайшли яскраве відображення ленінські принципи виховання та загартування радянської людини”, вони ствердили, що ця постановка „зобов'язує діячів культури і мистецтва ще активніше брати участь у формуванні комуністичного світогляду”.

„Тому, — пише газета, — йдучи за цими вимогами, майстри пензля і різця покликані наполегливо підвищувати свій ідейний професійний рівень, створювати нові значні твори, відоб-

ражати в них багатогранне життя і будівництво пращого радянського народу. Його революційне минуле, героїчні подвиги в роки Великої Вітчизняної війни”.

Послідовно йдучи за цією „ідеологічною” дещою партійні мистці в цьому „соціалістичному циклі”, „на виставці до 60-річчя Ленінського комсомолу”, виставили такі „кращі” праці: „Слава праці”, „Ленінський шлях”, „У Москві відбулася також виставка образотворчого мистецтва УРСР — „присвячена 325-річчю возз'єднання України з Росією”.

У дальшому ході пленуму, обговорюючи громадську й організаційну діяльність, Спілка художників України, наголошувалося, „підвищення ролі образотворчого мистецтва в комуністичному вихованні трудящих, збагачення їх духовного світу”, — пише газета „Радянська Україна”.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відшкодувати пошти Редакції. Редакція застерігає своїх читачів від потреби надіслати матеріали, які не будуть використані. Редакція не несе відповідальності за вміст дописів, до яких не надіслано коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Складна проблема

Щораз то частіше можна читати в американській пресі міркування на телевізійну індустрію за те, що у своїх програмах продовжує передавати непристойні сцени, надмірне насильство тощо, як теж все частіше і частіше з'являються заклики до цілого громадянства, щоб протестувало проти деструктивних впливів телебачення, зокрема проти програм, які нищать ці підкопують моральні цінності американських дітей. У газетах, журналах і т. п. з'являються статті, листи до редакцій, коментарі тощо, в яких закликається саму телевізійну індустрію подбати, щоб телевізійні програми були змістом відповідні не тільки для дорослих, але також для дітей і молоді.

Треба признати, що кілька років тому Рада директорів Крайової асоціації працівників радіо і телебачення схвалила, щоб години від 7-ї до 9-ї вечора кожного дня були призначені на телевізійні програми "для цілої родини". У тих частинах ЗСА, в яких існує так званий "центральної час", програми "для цілої родини" повинні проходити від 6-ї до 8-ї вечора. Рада директорів також вирішила, що якщо у будь-якій серії програм якась одна чи більше були б невідповідними для дітей чи молоді, то перед початком програми і вже під час її передачі мусить бути про це повідомлено. Такі перестороги мають бути влучними теж у всіх реклами й оголошення на дану програму, чи то на телебаченні чи в пресі.

Отже, як бачимо, сама телевізійна індустрія зробила крок в напрямі очищення телевізійних програм, встановлюючи "самодисципліну".

Однак, хоча саме рішення Ради директорів Крайової асоціації працівників радіо і телебачення було кроком вперед, то треба зразу підкреслити, що це рішення мало не всіх сподіваних наслідків. Поперше, до цієї Асоціації належать тільки дві третини телевізійних станцій Америки, отже, решта станцій не була і далі не зобов'язана підкорятися тих директив Асоціації. Крім того, багато молоді дивиться на телевізійні програми навіть після 9-ї год. вечора, а в т. зв. "центральної часової зони", то навіть багато дітей, а не тільки молоді, дивиться на телевізійні після 8-ї години, тобто, вже після часу, призначеного для програм "для цілої родини". У додатку, часто трапляється, що батьки зайняті іншими справами, чи несприятливі в хаті і тому не можуть завжди перевірити, чи які програми дивляться їх діти. Треба також відмітити, що навіть під час "родинних годин" і в популяризованих годинах телевізійних станцій надто часто передають невідповідні для молоді і дітей програми, не попередивши про їхній зміст.

Таким чином, вищезгадане рішення Ради директорів Крайової асоціації працівників радіо і телебачення в дійсності не принесло сподіваних наслідків, хоча треба признати, що це рішення було "кроком вперед". Крім того, під натиском публічної опії телевізійні станції у своїх програмах дещо зменшили випадки зображення надмірного насильства. Однак, протягом останнього року в телевізійних програмах можна запримітити щораз більше непристойних, а часами вже чисто порнографічних сцен.

Телевізійна індустрія повинна подбати, щоб з усіх програм дня, а не тільки з тих, що їх показують протягом двох вечірніх годин, були виключені непристойні сцени і надмірне насильство. Вищезгадана Рада директорів повинна прикласти зусиль, щоб членами Крайової асоціації працівників радіо і телебачення стали всі телевізійні станції ЗСА. Телебачення має дуже великий вплив на моральний розвиток дітей і молоді, і тому, телевізійні програми повинні бути конструктивними, а не деморалізуючими і деструктивними фактором у житті цих молодих громадян Америки.

Якщо телевізійна індустрія і далі не поробить відповідних добровільних заходів щодо очищення телевізійних програм, а досвід показує, що та індустрія не дуже співіснує з такими заходами, то повинен заставити її зробити це бізнесовий світ і цілий американський загаль. Протягом останнього року можна було заважити досить відрізнити явище, що корпорації, продукти яких рекламуються на телебаченні, почали відмовлятися спонсорувати програми, які на їхню думку містять цілком несприятливі сцени насильства чи порнографії. Телевізійні стітки, отже, відчувають натиск, який вони найкраще розуміють — натиск на їхню кишеню. Ця діяльність бізнесового сектора і протести-натиски цілого американського загалу конче для припинення безвідповідальності телевізійних сіток і окремих станцій.

Галичина між світовими війнами — тема Гарвардського семінара

Кембрідж, Масс. (ФКУ).

В часі осіннього семестру 1979 р., крім сесій загального семінара українського життя і того, що розглядає Літописи Київської Русі, влаштовано теж спеціальний семінар, позначений в каталозі університету як курс історії ч. 2548: "Сучасна українська історія", присвячений Галичині в період між двома світовими війнами. Матеріал для дискусійного розгляду подають професори — О. Пришак, Ф. Сисин, Г. Грабович. Учасники семінара з аспіранти, наукові співробітники УНІ-ГУ, як теж науковці — спеціалісти польських та єврейських студій.

Колишній редактор галицького щоденника "Діло" та "Зоденника" "Свобода" в ЗСА, Іван Кедрин-Рудницький, виступив з доповіддю 29-го листопада ч. р. на тему: "Трудні проблеми української преси у міжвоєнному періоді". Олександр Мотилів з Коломийського університету доповідав про "УВО і Галицька політика в 1920 роках".

Доповідь Валентина Мороза розглядала тему: "Періодизація українського радикалізму в Галичині". Доповідач на основі матеріалів Галицьких архівів обговорив переміну селянського руху із 20-их років на націоналістичний в 30-их роках.

Крім того плановано запросити ще низку провідних особистостей тих часів і записати на магнітофонних стрічках їхні свідчення, щоб зберегти історичну пам'ять важливої вітки українського народу.

Дмитро Григорчук

НАПЕРЕДОДНІ ЕКОНОМІЧНО-ГОСПОДАРСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СКВУ В ЧІКАГО

Життя української спільноти поза межами України заслуговує на особливу увагу. З однієї сторони можна в цьому житті бачити тенденцію продовжувати старі цінності, у формі цілої мережі різних, вже як і завершені організації, які всі прямують до однієї спільної мети: зберегти "українське Я" у служінні своїй громаді, а тим самим і своєму народові.

З другого боку на нових землях поселення виростає нове покоління, яке перебрало від своїх батьків необмежений ентузіазм певного ідеалізму, а одночасно з цим воно — це покоління — мусить сприймати нові форми життя, накинени йому реальною дійсністю.

І тут ми стоїмо перед потребою свого рода конфронтації, як нам зрозуміти і оцінити ці процеси, що себе перевершують, як треба нам підійти до фактичного стану справ, щоб відповідно до того оцінити силу і слабкість, можливість дальшого росту, чи загрозу упадку нашого організованого життя.

Ми часто маємо застереження супроти нашого молодого покоління, що, мовляв, воно себе достатньо не виявляє, а це необхідно для того, щоб приготуваним увійти до керівних органів нашого організованого життя і ним далі керувати. Та й не тільки йдеться тут про вибрані одиниці до проводів. Мале зацікавлення нашим організованим життям проявляється серед ширшого загалу молодішої генерації, яка обов'язково повинна прийти нам на зміну.

Цікавим прикладом цього може бути українська кредитова кооперація. Ми, щоправда, живемо у капіталістичній системі, але у цій же системі кожний п'ятий американець є членом якоїсь кооперативи. А у нашому випадку, на жаль, це не так. Згідно з нашими показниками тільки 12-15% українців належить до своєї кооперативи, дарма що вона дає совісні й гарантовані послуги. А далі, беручи наші кооперативи за приклад, то і тут, як і в інших організаціях, з малим винятком, молоді людей у проводі майже не зустрічаємо. І розв'язати питання відсутності на важливих становищах нашої вже дорілої молоді становить дуже важливе завдання, якщо не першочерговим обов'язком.

Друга категорія справ стосується нашої українсь-

кої економіки. Наші громадські й політичні організації базують свої фінансові справи на добровільних вкладах громади. Бюджети наших централей є дуже обмежені, і далеко не вистачають на потреби програми їхньої праці. Перевішив аналіз їх прибутків, бачимо в загальному великий вклад наших старших громадян, які беззаперечно виконують свій національний обов'язок і регулярно платять свої вкладки. І знову — процент молодих платників — доволі малий.

Основою УККА ми в основному базували нашу прибутковість на вкладах на наших Братських Союзах, а в дальшому на кооперативі та пожертвах окремих підприємств. Але бачимо, що ця база сьогодні теж не вистачає. Це зокрема відчуваємо, коли говоримо про фінанси нашої надбудови, яку ми з таким трудом вивершили у формі СКВУ. Прочитайте фінансові звітності нашої світової централі, то й переконалися у цих твердженнях.

І тут саме в цілій своїй ширині виникла перед нами відповідальність чинниками потреба розгляду всіх цих справ, і тому їм буде присвячена спеціальна конференція, яку організує СКВУ в Чикаго 3-го листопада, головною темою якої буде саме економічно-господарська проблематика. На цій конференції буде переведено на повна аналіз наших економічних надбав і тут будуть накреслені заходи, щоб якнайкраще ту українську економіку використати для нашого дальшого і необхідного планування. Нам треба знайти шлях до співпраці між нашими фінансовими централами (Братські Союзи, кооператив, шадні, купці і промислові) і громадськими (УККА-СКВУ) та почати реальне планування, від якого дуже багато буде залежати. Нам треба здобути максимум зусиль, щоб дати справжню і постійну (а не принагідну) допомогу нашим громадсько-політичним репрезентаціям і в тому самому часі знайти шлях до нашої молоді, як перемінника тих усіх цінностей, які ми досі створили і творимо, бо наша майбутня діяльність, а особливо в обличчі смертельної загрози повної і безповоротної русифікації України в наступних роках, буде вимагати від нас великої праці, великої напруги і великої самопошви.

Щодо антисемітизму, 306 осіб відповіли на це питання так: 70,6 відсотка обіцяють антисемітизм, 25,2 відсотка не мають виробленої думки в цьому питанні, і 13 осіб, тобто 4,2 відсотка підтримують антисемітизм. Неясно нам, чому питання про антисемітизм включено взагалі в анкету. Піднесення цього питання на пожемі питань про власну культуру, мову і відношення до батьківщини робить його одним з основних питань людського світогляду і власне — чому? Чому, наприклад, не включено питання про антиукраїнізм, антигерманізм, чи антирусизм, які мають — на нашу скромну думку — більше значення для польського народу, як антисемітизм, коли в Польщі залишилося всього пару тисяч жидів.

Дальше анкета займається відношенням польської молоді до польських еміграційних організацій, і тут більше як половина заявила, що є в постійному контакті і в більшості з організаціями етнічними (65,4%), а всього 38 осіб є заангажованих політично, в тому 18 осіб бере участь в праці обидвох родів організацій. Працю цих

Л. Рихтицький

ЩО І ЯК ДУМАЄ ПОЛЬСЬКА МОЛОДЬ

12

Конфлікт лояльності між Польщею і країною поселення існує, бо відчуває його 26,2 відсотка, але тільки 83 особи відповіли на наступне питання щодо вибору країни в такому конфлікті, і з них 53 вибрали Польщу, інші це питання промовчали.

Майже дві третини з них читають польську пресу. Більшість (108) читають пресу еміграційну, а 81 особа, еміграційну і крайову. (У нас крайову пресу читають тільки редактори наших часописів і то з обов'язку звітності своїм читачам). Тільки 20 осіб читають чотири або більше еміграційних газет, 72 особи читають тільки одну газету. Серед тих, що на це питання відповіли, 86 читають "Культуру", але 90 її не читають. "Дзвіник льондінський" читають 37 осіб, а "Відомості" тільки 23 особи.

На 326 відповідей у питанні про зацікавлення польською культурою і польською мовою 217 є дуже зацікавлені, 105 середньо і тільки 4 особи не зацікавлені. Відношення до релігії подібно: 66,2 відсотка сильно віруючі, 30,1 відсотка менш-більш невірні, а 2,9 відсотка, тобто 9 осіб, заявили себе ворогами релігії. Авторка аналізу додає, що анкета розписана була перед вибором кардинала Войтили на Папу і що факт цього вибору тепер заважав би напевно у відповіді на релігійне питання.

Щодо антисемітизму, 306 осіб відповіли на це питання так: 70,6 відсотка обіцяють антисемітизм, 25,2 відсотка не мають виробленої думки в цьому питанні, і 13 осіб, тобто 4,2 відсотка підтримують антисемітизм. Неясно нам, чому питання про антисемітизм включено взагалі в анкету. Піднесення цього питання на пожемі питань про власну культуру, мову і відношення до батьківщини робить його одним з основних питань людського світогляду і власне — чому? Чому, наприклад, не включено питання про антиукраїнізм, антигерманізм, чи антирусизм, які мають — на нашу скромну думку — більше значення для польського народу, як антисемітизм, коли в Польщі залишилося всього пару тисяч жидів.

Дальше анкета займається відношенням польської молоді до польських еміграційних організацій, і тут більше як половина заявила, що є в постійному контакті і в більшості з організаціями етнічними (65,4%), а всього 38 осіб є заангажованих політично, в тому 18 осіб бере участь в праці обидвох родів організацій. Працю цих

організацій оцінюється радше прихильно: тільки 18,2 відсотка відповіли, що організації працюють незадовільно. Але цікаво, що більшість відноситься байдуже до легальних польських властей на еміграції, тобто до еміграційного уряду, одна четверта з них ставиться до нього прихильно, а тільки біля четвертини зичливо.

Майже одна третина цікавиться проблемою Львова і Вільнюса (Вильна). На 218 відповідей на це питання, 60 відсотків признали, що надають цьому питанню ваги.

Щодо ситуації в сучасній Польщі, 158 осіб заявили, що вона вимагає зміни, але 54,8 відсотка з них бачить що зміну шляхом еволюції, решта — революції. Тільки 6 осіб оцінили ситуацію в Польщі, як добру. Подібне відношення відповідей щодо оцінки діяльності опозиційних груп в сьогодиншій Польщі, бо 53,7 відсотка сподіваються за нею уважно, найбільше за діяльністю групи КОР (106 осіб), далі СКС (59 осіб), ППН і РОПШО отримали по 25 голосів. Авторка каже, що взявши до уваги, що більшість відповідей народилася поза Польщею, їх зацікавлення справами своєї батьківщини, зокрема діями опозиції виявляється, що еміграція інтересується сучасною ситуацією в Польщі.

Наступне питання само по собі важливе і далекосяжне. Це питання активної участі в обороні загрозлених цінностей. За таку цінність вартість, авторка вважає свободу в розумінні незалежності і особистої волі одиниці. Перше питання в цій групі відноситься до загальної революції і звучить так: "чи ти був би готов пробувати дістати до Польщі, якщо б там вибухла загальна революція проти устрою"? На це питання дали відповідь 281 особа. Дві третини заявили, що ні; одна третина, що так. Авторка думає, що тому, що з-посеред 336 опитуваних 104 народилися в Польщі, вони майже всі (89) належать до цієї групи, яка взяла б участь у "революції" в Польщі.

Наступне питання також цікаве: "чи ти був би готовий аступити до добровільних польських військових відділів на випадок війни"? На це питання відповіли аж 292 особи. Серед них 44,2 відсотка заявили — так, а 163 особи — ні. Отже вже не тільки народжені в Польщі аступили б до польських легіонів, але зробили б це й інші, на підставі своєї лояльності до Польщі, як батьківщини. (Продовження буде)

О. Твардоський

ПАНІЧНЕ ПОСИЛЮВАННЯ ПЕРЕМІВАННЯ МОЗКІВ СПОРТОВЦІМ У СССР

Із кожним днем зближається чергова Олімпіада, що в наступному році відбудеться в Москві. На перший погляд здавалося б, що цим разом спортивним спецам КГБ нема чого боятися, найвищим спортивним імперією не буде можливість піти слідом за танцюристами, "Большого балету" чи упривілейованих колишніх чемпіонів зимової олімпіади — танцюристів на льоду. Олімпійські ігрища проходять в самому центрі діяльності КГБ, отже про втечу нема й мови.

Та це тільки на перший погляд. Російські імперіалісти мають глибокі причини до паніки і тому вони з небувалою нахабністю взяли за основу перемінування мозків спортивної верхівки імперії. Цілою акцією керує наслідник Сталіна, совєтський верховод Брежнев. Нещодавно ЦК КПСС прийняв постанову — нечужу у вільному світі — "Про дальше поліпшення ідеологічної, політично-виховної роботи" та "вжити додаткові заходи щодо поліпшення виховної роботи серед фізкультурників і спортсменів". У липневому числі київського журналу "Старт" появилася на що тему стаття п. н. "Виховну роботу на вищій рівні", що її підписали такі визначні особистості, як доктор філософських наук, професор С. Гурвич і аспірант Київського інституту фізичної культури А. Кудеренко.

У цій партійній агітці обидва згадані вчені були змушені повторити до занадти вказівки партії і Брежнева в справах перемінування мозків спортсменів, що ніби то мало б привести до законних підвищень теж і спортивних результатів. Біди совєтські спортивні професіонали, бож крім щоденних важких тренувань, вони змушені висиджувати годинами теж на цих нудних лекціях партійної агітації, на яких російські імперіалісти перетворюють спортсменів на звичайних "робітників" — спортсменів, "машини". Найбільш поріш цього панічного перемінування мозків, згідно з вказівками Брежнева, дістають спортсменів в Україні та інших так зв. "республіках" червоної російської імперії. Саме цим спортсменам російські спортивні політруки намагаються прищепити любов до "старшого брата", через виявлення "інтернаціональної дружби", совєтського "соціалістичного патріотизму" і "дролетарського інтернаціоналізму".

У згаданій агітці автори були змушені пригадати "інструкторам" посилені перемінування лекцій про Кінцевий епізод цієї теми (с. дві інші сюжетні теми) показує, що майбутнє знов може принести Олексію нові комплікації. Через деякий час один із студентів-комсомольців, від якого й ведеться ціле оповідання в першій особі, випадково зустрічає на вулиці Олексія з сім'єю. У ході дружнього розмови виявляється, що його сім'я незабаром має знову поїхати. Це дало привід комсомольцеві натякнути, що ця подія дасть Олексієві нагоду реабілітуватися (!) — М. О.). І тут Олексія, невірний з вигляду і м'яшавий (подібно, як Моршин Тендрякова) знов повів себе з моральною зрілістю. На що тему взагалі не хотів говорити. Також на запит, хто все таки написав на нього анонімну записку, він відповів по-філософськи, що той хто написав, не перестане бути негідником, коли виявити його ім'я.

хрестили, і до попа не він носив дитину, а вона. Відпирючи закиди комсомольців, чому їм він про те не сказав, Шкуро відповів, що на свою матір він доносить не хотів. І тут збори були б уже закінчилися, але староста Оля Б. ще зажадала, щоб збори обміркували світогляд Олексія Шкуро. Ініціативу перебрав виставник бюро факультету.

Чи Олексія підтримує те, що його дитину охрестили і він радий з цього? Якщо він не радий, то значить, що він проти цього, що зробила його мати. Олексія річево заявив, при чому тут проти, як це вже зроблено. Але під натиском допитів він все таки признається, що сам дитину не охрестив би. Тоді черга прийшла на допитування матері, навіщо вона носила дитину до попа. Її відповідь: "Щоб охрестити", не задовольнила Боніфатьєву, яка з притиском запитала, навіщо Шкурини носила хрестити дитину. Це вже вивело з рівноваги Олексієву матір: "А скажи мені, дочко, чого це ти сікаєшся до мого сина та до мене, як собака? Так і хапаєш за горло". Сміхун Христолюбенко розсміявся на цілу аудиторію, а Боніфатьєва з плачем вибігла за двері. У залі запанувала тиша, а головний комсомолець знов почав допитування. Навіщо вона понесла хрестити дитину і про що думала, коли несла дитину до попа. Бабуся з гідністю відповіла на ці питання. Охрестила дитину, щоб хрещене було, і думала, щоб виглядало було, коли його батькові не пощадило. Люди казали, що Олексі не поталанило, бо не охрестила вона його. Вона б і тепер повела його до попа, та він, на жаль, не хоче.

Ніхто вже більше не хотів говорити, і комсомольці рішили, щоб хрестини вважали недійсними. І так одностайно ухвалено комсомольськими зборами хрещення Олексієвого сина скасовано. Бабуся осталася вірною собі до кінця. "Ну й студенти", покрутила вона головою і додала, що вона вважатиме по-своєму. Додому вона не хотіла йти з сином, бо він на зборах відмовлявся від хрещення. Одначе треба додати, що Гуцалів комсомолець Олексія Шкуро веде себе також гідно. Він не засуджує своєї матері, ні не домагається її покарання, так як це зробив член партії Лубков в опов. Тендрякова, який вимагав покарання власної дочки за її віру в Бога.

Шалена нагілка на християн, що ведеться вже більше, як 60 років в СССР різними методами фізичного винищення віруючих та руйнування їх святих, і шляхом морального терору через залучення, висмикування, позбавлення праці й місця замешкання, перевищує своєю жорстокістю переслідування перших християн у часів римських імператорів. Безмежно дивує те, що, незважаючи на нелюдські заходи режиму, християнська віра не тільки живе серед мільйонів людей на Сході Європи, але й відроджується. У неменшій мірі дивує факт незрозумілої байдужості християнського Заходу, особливо найсильніших і найвпливовіших церков. За малими винятками деяких протестантських організацій, більшість західних християн стоїть осторонь.

А що робимо ми, що маємо стільки інформації про гоніння й переслідування наших церков на різних землях? Чи ми готові з'єднаною громадою подати руку допомоги нашим братам і сестрам, сучасним мученикам за Христову віру?

(Кінець)

М. Овчаренко

„НЕЗВИЧАЙНА ІСТОРІЯ“

[3]

Але однокурсник сміхун Христолюбенко ослаблює її різкий тон дотепними репліками. Нещасному Шкуро приходить нелегко відповісти на комсомольські питання, бо він устав, весь мокрий від поту. Його питали про переконання, вимагали серйозності, як від майбутнього вчителя, а він давав невразливі відповіді або й зовсім мовчав.

Але тут у хвилині, коли комсорт Ада Чорноморченко, яку, до речі, автор зображує як не дуже компетентну у веденні зборів, хоче зробити закінчення, що Шкуро відмовляється пояснити мотиви свого вчинку, стається щось неочікуване. В аудиторію ввійшла літня жінка, "сина, наче її голубу окутав осокориний пух". Автор нарисовав що постать і сцену, в якій вона бере участь, з такою дотепністю, що її дотеп тяжко передати в скороченому переповіданні. У руках вона тримала торбину, з якої виглядали морква й буряки. На зауваження, що тут збори, вона відповіла, що прийшла на збори, бо знала про них від свого сина Олексія Шкуро. Замічання Олі Боніфатьєвої про те, що на зборах стороннім не місце, викликало люту у Христолюбенка: "Ти чого прискакаєш до жінки? Ану проковтні зина!" В аудиторії піднявся гамір. Олексієву матір посадили за парту, а комсорт запитала, що бажає висловитися. Але висловлюватися ніхто не хотів. Тоді серед цих більшого гамору комсорт запитала ще раз, хто хоче засудити негідний вчинок комсомольця Олексія Шкуро. Але знов ніхто не хотів засуджувати. Тоді мати Олексія запитала, що він поганого зробив, що його засуджувати треба. Відповідь комсорга, що він охрестив свою дитину, ніяк не збентежила матері, хоч на неї дивилися обі ортодоксальні комсомолки (комсорт і староста), як на чудо. Вона заявила, що в тому нема нічого поганого, бо вона теж хрещена, так як раніше всіх

Золотий Ювілей подружжя заслужених громадян у Бостоні

Цього року подружжя Петро і Марія Мороз обидва в колі найближчої родини, 50-ліття свого подружнього життя, тобто „Золотий Ювілей“.

Обидва Ювіляти Петро і Марія Мороз, з дому Захарчук, родилися в Україні в селі Осташівці Зборівського повіту, біля Тернополя, де одружилися в 1929 році, звідки того ж року виїхали до Америки, поселившись в Бостоні. По приїзді до цього міста Ювіляти негайно включилися в церковне громадянське і національне життя української православної громади, яка тут в той час була дуже активна.

Ювіляти Петро і Марія зразу вступили до церковного хору, а невдовзі п. Мороз став фінансовим секретарем в українській православної церкви, а також рекордовим секретарем „Допомогового Товариства“, тобто „Запорозька Січ“ та членом організації „Державного Відродження України“, не забуваючи про рідний край, в той час окупований поляками. Пан Мороз перекладав збірки на „Рідну Школу“, а зібрані гроші для інвалідів і політичних в'язнів пересилав до рідного села і Львова. Своєю тяжкою працею в той час грішми допоміг в будові Кооперативу і читальні „Прогресу“ в рідному селі, за що згадані організації і товариства найменували його Почесним Членом. Тут на еміграції передплачував „Зборівські Вісті“, Львівський „Новий час“ та в Варшаві видавницю професора Огієнка „Мова рідна, слово рідне“.

Живучи в Бостоні організував членів до Українського Народного Союзу, де в 1935 році став президентом 238-го Відділу, в якому тоді нараховувалося 80 членів. Тоді секретарем цього Відділу був Микола Давискиба. Пан П. Мороз посприяв приєднанню членів, — і цей Відділ на протязі 6-ох років свого існування зріс до 500 членів.

Ювілята Петра Мороза 6 разів вибрано делегатами на Конвенцію УНСО, де двічі він виконував функції рекордового секретаря в Клівленді, за що одержав дві срібні відзнаки від головної канцелярії УНСО. Коли в 1938 році малярі напали на Закарпатську Україну і почалась війна, тоді під проводом п. Мороза зібрані кільканадцять тисяч пар увань, що їх вислали американським військовим кораблем, потребуючим на Закарпатті військовикам.

Пан Мороз був одним із ініціаторів, які заснували Відділ УКА в Бостоні та був першим делегатом в рекордовим секретарем на першому Конгресі УКА, який відбувся у 1940 році в Вашингтоні. Пан Мороз — одиницький з тих перших членів, який залишився у живих і який і по сьогодні є платником Українського Національного Фонду, за що теперішній Відділ УКА найменував його Почесним Членом. Після Другої світової війни, коли почали приїжджати наші люди-скальці, він був касиром Допомогового комітету, з рахунку якого організував збірки, ходив з колядою, та влаштував різні імпрези, щоб із тих зібраних грошей допомогти ски-

Після Першої світової війни п. Мороз закупає кільканадцять 50-літрових сертифікатів, які тепер передає на українські студії при Гарварді, а також вони обоє переслали 1,000 доларовий чек на Науковий Інститут Гарвардського університету. Подумали і вони про українські книжки, які передали до Гарвардської бібліотеки, лальку в українському одязі та 12 писанок, що їх написав їхній син Євген.

Всесвітній обдарував Ювіляти сином Євгеном, про професії він інженер і працює в НАСА; він одружився з Ольгою Петрею. У Ювіляти є 6-ро унуків: Євгенія, заміжня, працює в Метрополітен Іншуеренс компані; Роберта закінчила чотири роки Норт Адама коледжу, Ліса на четвертому році Стетівського коледжу, Степан на першому році в Массачусетському університеті, Андрія студіює на першому році в Ендікат коледж, а наймолодший Іван в гай स्कіль. Вся родина належить до Українського Народного Союзу. Друзі Ювіляти надістали, що Всесвітній Господь поблагословить їх 75-літнім подружнім життям, тобто Діамантовим Ювілєм.

І. К.

ПАНІЧНЕ ПОСИЛАННЯ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тематичних вечорів, відвідування музеїв і виставок і особливо до вечорів запитань та відповідей з участю вчених, лікарів, юристів, соціологів і т. ін.

Тому Гурвич і Кудеренко в заключенні закликають „звертати увагу на це, бо саме під час задушеної бесіди, як кажуть, за круглим столом, можна творчо обговорити найактуальніші і найгостріші питання нашого внутрішнього і міжнародного життя, не залишити жодного запитання, що хвилює трудящих, нашу молодь, без відповіді, як цього й вимагає постановка

Ювіляти Петро і Марія Мороз

тальним, почати нове життя в Америці, а також із зібраних грошей посилав пакки для потребуючих і хворих скальців в Німеччині. Пані Марія Мороз тоді вибрала з рахунку Міжнародного Інституту, і вона виходила на зустріч до кожного корабля, щоб допомогти новоприбулим скальцям з Німеччини, чи у формі лікарської, чи якої іншої прислуги. Може дехто і не оцінив їхньої праці як слід, однак Ювіляти не зражували тим, а далі працювали для загального добра.

Із ініціативи Петра Мороза в 1950 році спроваджено до Детройту до Бостону Капелю Бандуристів, які виступали двічі в Бостоні. Своєю коштом Ювіляти влаштували їм прийняття. Тодішнього часу в Бостонській Метрополії існували дві українські православні церкви, а в 1951 році п. Мороза обрано президентом двох церков, який полігодив всі існуючі розбіжності, з'єднавши обидві церкви в одну церкву. Тоді і почалась будова нової православної церкви св. Андрія в Бостоні. І тут обрано Ювілята Мороза президентом, який перекладав збірки, не лише в Бостоні, але в цілій Америці і Канаді на будову нової церкви. Пан Мороз належав до церковного хору, а також виконував обов'язки дяка, в той час, коли парохами були о. Касків та о. Данилевич, був загальноповажаємий і шанований в українській бостонській громаді.

Після Першої світової війни п. Мороз закупає кільканадцять 50-літрових сертифікатів, які тепер передає на українські студії при Гарварді, а також вони обоє переслали 1,000 доларовий чек на Науковий Інститут Гарвардського університету. Подумали і вони про українські книжки, які передали до Гарвардської бібліотеки, лальку в українському одязі та 12 писанок, що їх написав їхній син Євген.

Всесвітній обдарував Ювіляти сином Євгеном, про професії він інженер і працює в НАСА; він одружився з Ольгою Петрею. У Ювіляти є 6-ро унуків: Євгенія, заміжня, працює в Метрополітен Іншуеренс компані; Роберта закінчила чотири роки Норт Адама коледжу, Ліса на четвертому році Стетівського коледжу, Степан на першому році в Массачусетському університеті, Андрія студіює на першому році в Ендікат коледж, а наймолодший Іван в гай स्कіль. Вся родина належить до Українського Народного Союзу. Друзі Ювіляти надістали, що Всесвітній Господь поблагословить їх 75-літнім подружнім життям, тобто Діамантовим Ювілєм.

І. К.

НАШИМ ОБОВ'ЯЗКОМ Є НЕ ТІЛЬКИ ЗАХОПЛЮВАТИСЬ ЗАВДАННЯМ, АЛЕ ТЕЖ РОБИТИ ЯКНАЙКАРІШЕ СТАРАННЯ ДЛЯ ЙОГО ЗДІЙСНЕННЯ.

З вдячністю проголошуємо прізвища шановних жертводавців, які якраз своєю постійною жертвенністю здійснюють корисний проект: створення сильного осередку української науки в Гарвардському університеті.

СПИСОК ч. 8/79

Ярослава Д. Кіналь	\$3,500.00
Український Народний Союз	\$3,500.00
По 1,000.00 доларів: Борис Захарчук, Євген і Мирослава Наливайки, д-р Роман Сосенко, д-р Олександр Стрильбицький, Тетяна Чучман;	
Василь Пристаїко	\$1,500.00
д-р Євген і Неоніла Стецькові	\$ 563.00
По 500.00 доларів: д-р Ольга Коропел, Філіп Місигон, Михайло Ортинський, д-р Ярослав і Мирослава Панчук, Альберт Ров, д-р Роман Топольницький;	
Софія Гаєвська	\$450.00
д-р Ігнатій Метель	\$350.00
По 250.00 доларів: д-р Тома і Софія Воробець, Василь Колодич, Майор Олег і Рома Коропел, Еміль Мельник; д-р Осип і Оксана Сливка;	
По 200.00 доларів: Стефан Гера, Т. О. Андрій Чепига;	
По 150.00 доларів: Андрій Бульба, Іван і Марія Дикі;	
Іван і Уляна Соє	\$125.00
По 100.00 доларів: Родина Баландов, Іван Білинський, Христина Блаженко, Ігор-Іван Гринчук, Ярослав Гур, Іван Гершук, Зенон і Ярослава Голя, Василь і Марія Дешик-Новадлі, Петро Дерев'яно, Омелья Деріш, Іж. Володимир і Неоніла Дзюби, Володимир Іванович, Володимир Каричак, Іван Качмарик, д-р Іоанна Керелєва, Володимир Когутак, Зенон Ковачка, Констанція Ко. (Я. В.), Юрій та Ірина Лаврівські, Еміль Марк, Марія Матух, Іван Пиндус, Михайло Плахтій, Броніслава Пруц, Стефан Рончак, Іосиф Ружницький, Сестрица Ім. св. Ольги, УПЦ, Ю. Британ, Конн., Осип Сим, Михайло Сташків, „Трибу“ — оркестра, Гарфторд, Конн., д-р Марія Фішер-Спінш, Степан і Чеслава Шишка, Дмитро Яремко.	

Закликаємо всіх українських людей підтримувати грошовими даними українські студії в Гарварді. Створимо достатню, нерушиму фундацію для Українського Наукового Інституту Гарвардського університету.

Чеки виповняйте, будь ласка, на: "Harvard University - Ukrainian Studies Fund."

Листи проситесь висилати на адресу:

HARVARD UNIVERSITY UKRAINIAN STUDIES FUND

1581-83 Massachusetts Ave. • Cambridge, Mass. 02138

ПОДЯКА

З волі Всевшнього, 4-го травня 1979 р. несподівано відійшов у вічність у Торонті, на 32 році життя, наш Найдорожчий Муж, Батько, Син і Зять

бл. п. РОМАН МИХАЙЛО БЕЗХІЛБНИК.

У важких хвилинах нашого невимовного горя і смутку ми одержали дуже багато добросердечних виявів співчуття, потіхи і підтримки від нашої Родини і від усіх наших Друзів і Приятелів. Не маючи змоги особисто всім Вам подякувати, ми цією дорогою висловлюємо Вам нашу найсердечнішу подяку.

Ми щиро вдячні Всес. о. кришлю Б. Остаповичеві, Всес. о. кришлю І. Сиротинському і Всес. о. М. Байракові за відслуження Панахиди за спокій душі бл. п. Р. М. Безхилбника 7 травня в похоронному заведенні Кардинала і за прощальні слова о. Б. Остаповича та о. І. Сиротинського. Особливо дякуємо о. Б. Остаповича за похоронні відправи 8 травня у похоронному заведенні і в церкві св. архист. Михайла, за проповідь та відправлення тлінних останків Покійного на цвинтар Парк Лави у Торонті.

Седенно дякуємо чоловічому хору „Прометей“ Торонтського осередку СУМ та його диригентів мгр. В. Кардашев за величання Панахиди і вшанування нашого Дорогого Покійника хоромним співом.

Наша щира подяка членам Родини і Друзям Покійного: Романові Фодчукові, Орестові Солоничі, Теодосієві Біланові, Орестові Танчаків, Юркові Горішків, Губерові Гербоєві і Василеві Ніжинським, які несли домонову тлінні останки покійного Романа, особливо дякуємо Теодосієві Біланові за прощальні слова на цвинтарі.

Ми глибоко вдячні всім, які в дні нашого горя віддали нас, прислали телеграми, листи, телефонували, або відвідали в пресі свої співчуття з приводу смерті бл. п. Р. М. Безхилбника. Зокрема дякуємо нашим Родинам: Сабатам, Єрегам, Е. Гупайлокам та І. Д. Витницьким, Лесі Гевко і Олі Захерковій, П. і О. Гевкам, В. Манькові, М. Пальчук і Приймаю — із ЗСА, Р. Рудим з Англії та Шафовалом з Буенос-Айреса. Дякуємо Друзям, Приятелям і Організаціям: Ярославові і Славі Стецькам, д-рові Р. Малащуків з родиною, Уляні і А. Целевич-Стецькам, д-рові М. Климишинові з родиною, о. Л. Сивецькому, Я. Пришлякові, о. д-рові п. Баб'якові, Вол. Мазурові, мгр. Вол. Клішев, Ст. Рошкові, І. Велигорському з родиною, д-рові П. Поліщуків, послові М. Лелюкові, п-ву Романішинам, п-ву Стаховим, М. Барановським, Ю. Заблоцькому, І. Дмитрову, В. Олеськову, мгр. І. Базаркові, п-і С. Драбат, Ст. Мудрикові, П. Наумчукові, п-і М. Олнорі, родині Лисаків, родині Крупів, Тетяні Федорів з родиною; дякуємо сердечно і відданим Друзям Покійного і його родині — Теодосієві і Ірині Білановкам, Орестові й Марії Танчакам та Ігореві й Ірині Горішам; Головному Управу ЛКВ, Головному Управу ОЖ ЛВУ, Президії Секретаріату СКВУ, Екзекутиві КУК, ОЖ ЛВУ в Торонті, УВФ Німеччини, ОЖ ЛВУ, ЛВУ, СУМ і Інститути Прогресу у Вінніпезі, Видавництва „Гомін України“ і „Шлях Перемоги“ та Укр. радіопрограми в Ш. Шарана. Середньо дякуємо родині О. і М. Танчаків за влаштування поминального обіду після похорону.

Дякуємо всім, хто взяв участь у Панахиді і похороні та особисто або телефонно висловили співчуття членам родини Покійного; всім, хто прислав вітні, квіти або зложив пожертву на добродійні цілі чи на Служби Божі за спокій душі Покійного Романа. Всім Вам щиро і сердечно дякуємо. Нехай Всесвітній Господь нагородить Вас своїми ласками.

У глибокому смутку заліпнені дружина Катина з синами Яремом Василем і Миколою Тарасом батьки Василь та Ірина Безхилбники з дочкою Галиною тесті Василь і Марія Солоничини з родиною.

СПРОВОСТАННЯ ПОМИЛКИ.

У подяці по

бл. п. ЕЛИСАВЕТИ КОЗИНСЬКІЙ-ОЛЕКСИШИН

що була поміщена в ч. 231 „Свободи“, з технічних причин, пропущено одне речення:

„Ще раз щиро дякуємо диригентів п. інж. О. Пришляков і п. В. Ставнишніна та нашим Приятелям, членам хору „Діброва“, що так чутливо звеличали всі похоронні відправи“.

ДУЖЕ ПЕРЕПРОШУЄМО.

КАСТРО ЗВІЛЬНИВ...

(Продовження зі стор. 1)

Він сидів в келії, де шлюком не було світла. Тому що він відмовився відягнути уніформу політичних в'язнів, яких примушували проходити „перевішківський курс“. Матос через два роки був змушений сидіти в келії голій. Він почав трагити зір та мав ряд інших проблем із здоров'ям.

На зустріч з Матосом вийшла з Мамію його дружина, у супроводі дочки.

ПОДЯКА

Дня 9-го вересня 1979 року в Торонті, Канада, Всесвітній покликав у Вічність нашу Найдорожчу ДРУЖИНУ, МАМУ, СЕСТРУ й ТЕТУ

бл. п.

МАРІЮ з ЛЕВИЦЬКИХ МАЛАЩУК

директора Рідних Шкіл ЛВУ і СУМ, члена Головної Управи Об'єднання Жінок Ліги Визволення України і багатьох інших українських установ й організацій.

Найсердечніше дякуємо за Служби Божі й за молитви в наміренні здоров'я нашої Найдорожчої Дружини і Мамі Високопреосвященнішому Владиці Кир Максимові Германові, Митрополитові Канадському, Високопреосвященнішому Владиці Кир Ізидорові Борецькому, Торонтському Епископові, Високопреподобним і Всесвітнішим Отцям: парохів церков св. Покрови о. крилошанинової М. Стефанів, парохів церков св. Михайла о. крилошанинової Б. Остаповичеві, парохів церков св. Петра і Павла о. І. Ващукові, парохів церков Успення Божої Матері о. Синкевич — митрополіт-деканів І. Гаврилюкові і о. парохів церков св. Василія Великого в Б. Бриняському в Монреалі та Отцям в Англії, Мюнхені, Буенос Айресі, о. митр. С. Іжнкової і о. І. Іванчукові у Вінніпезі, а ЗСА в Україні, диригентів і учнів Колеєв св. Ольги в Прудентополіс, Бразилії (Надія Шулган, директор, Методія Зубки і товаришники).

Висловлюємо нашу щирю подяку за картки з побажаннями андування, за квіти, за дружні добрі слова розради, за відвідини в шпиталі ГУ ОЖ ЛВУ (О. Заверуха і М. Колодій), Відділові ОЖ ЛВУ Торонто (Т. Шимко і М. Сивак), Суспільній Службі СЕУЖО (С. Проць, Н. Іванів, О. Ковальська, О. Заверуха), п-і Вас. Козаченко, п-ву В. М. Солоничини, В. І. Безхилбники, Я. С. Стецькам, М. Мудрикові, І. М. Кашубам, Я. Деремелю, О. Демчуку, К. Лавриненку, П. Пашинкові, В. Сеничак, А. Прятці, І. М. Яремкам, д-рові В. А. Стебельському, д-рові О. Романішинам, С. Присовським, К. Д. Когутякам, д-рові Б. М. Рибчукам, В. П. Кардашам, Марія Цмоць, О. Б. Діоніс, М. Ф. Валлі, З. Г. М. Шафовалом, В. Микитин з матюмо, А. Г. Бешам, І. Стецьма з родиною, І. Говоським, М. Стебельським, Д. Боднарчук, Л. Дрозд, д-р Тетяні Реві за лікарську діяльність і поліку та д-рові Я. Баранському з Вінніпезу за допомогу.

Щира подяка за Панахиди, похоронні відправи, участь у тринзі, Архирейську Службу Божу і за глибоко-змістовне прощальне слово в церкві — Високопреосвященнішому Владиці Кир Ізидорові Борецькому, о. крилошанинової М. Стефанову, і за відвідування в шпиталі і за сердечні найкращіші Тайя й Елеопомозання та за сердечні прощальні слова на Панахиді і на цвинтарі, о. крилошанинової Б. Остаповичеві, і за зворушливе прощальне слово на Панахиді, о. д-рові М. Стасіву, і за відвідини в шпиталі, о. протопреосвященнішого дєканові І. Сиротинському, о. митрополіт П. Хоминові, о. крилошанинової В. Жолкевичеві, о. К. Гринци, о. І. Ващукові, о. В. Шараневичеві, о. І. Варшичіві і диаконів Т. Дусанівському та дякові С. Почепанову.

Дружніє спасибі чоловічому хору СУМ „Прометей“ і його диригентів мгр. В. Кардашев за спів під час Панахиди.

За вітні і квіти в часі Панахиди і похоронні сердечно дякуємо: Проводові ОУН, Подругам ОУН, ГУ ОЖ ЛВУ, ГУ ОЖ ОЖС, ЗСА, ГУ ЛВУ, Музеєві-Архівові Визвольної Бороти ім. Ст. Бандери, В-ву „Гомін України“, учителям і учням Рідної Школи ім. Ю. Липи в Торонті, учителям і учням Рідної Школи ім. Т. Шевченка в Етобіко, учителям і учням „Вестей Гайскул“ в Торонті, Осередкові СУМ, Булаві, Батьківському Комітетові і Жіночій Ланці в Торонті, УВФ у Велланді, УВФ в Етобіко, УВФ в Ст. Катерині, УВФ в Гамілтоні, УВФ в Нью Йорку, УВФ у Боффало, Українському Культурному Центрові в Торонті, Українській Народній Помочі в М. Мазурові в Піттсбурзі, Суспільній Службі України Канади в Торонті, Українській Радіопрограмі в Ш. Шарана в Боффало, диригентів, управі і працівникам ЮБІ ЕА в Торонті, д-р. Я. С. Стецькам, В. Козаченку, Т. І. Ю. Корнін, І. Говоським, А. М. Бандерам, мгр. О. Г. Романішинам, д-рові Б. А. Стебельським, О. Силі-Стебельському — похресним, Д. Боднарчук, І. Б. Велигорським з родиною, М. Ф. Додякам, А. О. Чорніам, А. П. Малоні. Були вітні від Родини в Україні, від мужів і донь.

Дякуємо за участь в прорапірві і прапороносці під час Панахиди і похоронів у церкві й на цвинтарі: ГУ ОЖ ЛВУ, ГУ ЛВУ, СУМ — 3 прапори, ГУ Т-ва К. Воляки УПА, Відділ ЛВУ Торонто, Рідна Школа ім. Ю. Липи, Торонто, Рідна Школа ім. Т. Шевченка, Етобіко, український національний і канадський.

Складаємо сердечну дружню подяку найближчим друзям, що несли домонову мгр-ві Т. Буйняковій, В. Окішниковій, М. Шепетиковій, мгр-ві О. Романішинової, В. Дідишіві і Б. Морозові з Боффало, в асисті Марії Солоничини, Ольги Заверухи, Даші Проць з Боффало, Марти Кравців-Барабаш, Марії Колодій, Софії Білик, Іж. В. Безхилбники, В. Солоничини, О. Матії, д-ра Б. Стебельського і В. Мазура з Піттсбургу, ЗСА. Домовина була вкрита синьо-жовтою стьоюкою, яку на цвинтарі передала доньці Христі Малащук — п-і Марта Кравців-Барабаш. Букет червоної каллини поклав в домонову п-і Марія Колодій, а землю з України п-і Софія Білик.

Щиро дякуємо за глибокі змістом, зворушливі промови-прощання в церкві — Високопреосвященнішому Владиці Кир Ізидорові, на Панахиді і на цвинтарі — о. крилошанинової Б. Остаповичеві і почесній голові ОЖ ЛВУ п-і Марії Солоничині про життя й діяльність Покійної Марії Малащук — над відкриттям могилою на цвинтарі.

Наша сердечна подяка паням з Відділу ОЖ ЛВУ під проводом голови п-і М. Тимків за приготування й переведення найсумнішої для нас тринзи. Найщиріше дякуємо д-р. промовцям на тринзі, що в сердечних дружніх словах представили невиспущу працю, труд і діяльність Покійної для нашої й широкої української громади в Торонті й Канаді та в Україні й в Західному світі. Іж. В. Безхилбник, господар тринзи — від СУВФ і СКВУ, Ольга Заверуха, голова

бл. п.

СОФІЯ БАКУН

з роду МЕРЦ

на 87-му році життя, народжена в Підгірцях, пов. Золочів, Україна.

ПАНАХИДА в четвер, 25-го жовтня 1979 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Півнича в Ірвінгтоні, Н. Дж. ПОХОРОН в п'ятницю, 26-го жовтня 1979 р., о год. 9-й ранку до церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. на цвинтар Голмауд.

У глибокому смутку: чоловік — ІВАН син — ВОЛОДИМИР з дружиною ДЖОСЕФІН донька — ІРИНА 5 унуків і 7 правнуків

ний курс“. Матос через два роки був змушений сидіти в келії голій. Він почав трагити зір та мав ряд інших проблем із здоров'ям.

На зустріч з Матосом вийшла з Мамію його дружина, у супроводі дочки.

ПОДЯКА

Дня 9-го вересня 1979 року в Торонті, Канада, Всесвітній покликав у Вічність нашу Найдорожчу ДРУЖИНУ, МАМУ, СЕСТРУ й ТЕТУ

бл. п.

МАРІЮ з ЛЕВИЦЬКИХ МАЛАЩУК

директора Рідних Шкіл ЛВУ і СУМ, члена Головної Управи Об'єднання Жінок Ліги Визволення України і багатьох інших українських установ й організацій.

Найсердечніше дякуємо за Служби Божі й за молитви в наміренні здоров'я нашої Найдорожчої Дружини і Мамі Високопреосвященнішому Владиці Кир Максимові Германові, Митрополитові Канадському, Високопреосвященнішому Владиці Кир Ізидорові Борецькому, Торонтському Епископові, Високопреподобним і Всесвітнішим Отцям: парохів церков св. Покрови о. крилошанинової М. Стефанів, парохів церков св. Михайла о. крилошанинової Б. Остаповичеві, парохів церков св. Петра і Павла о. І. Ващукові, парохів церков Успення Божої Матері о. Синкевич — митрополіт-деканів І. Гаврилюкові і о. парохів церков св. Василія Великого в Б. Бриняському в Монреалі та Отцям в Англії, Мюнхені, Буенос Айресі, о. митр. С. Іжнкової і о. І. Іванчукові у Вінніпезі, а ЗСА в Україні, диригентів і учнів Колеєв св. Ольги в Прудентополіс, Бразилії (Надія Шулган, директор, Методія Зубки і товаришники).

Висловлюємо нашу щирю подяку за картки з побажаннями андування, за квіти, за дружні добрі слова розради, за відвідини в шпиталі ГУ ОЖ ЛВУ (О. Заверуха і М. Колодій), Відділові ОЖ ЛВУ Торонто (Т. Шимко і М. Сивак), Суспільній Службі СЕУЖО (С. Проць, Н. Іванів, О. Ковальська, О. Заверуха), п-і Вас. Козаченко, п-ву В. М. Солоничини, В. І. Безхилбники, Я. С. Стецькам, М. Мудрикові, І. М. Кашубам, Я. Деремелю, О. Демчуку, К. Лавриненку, П. Пашинкові, В. Сеничак, А. Прятці, І. М. Яремкам, д-рові В. А. Стебельському, д-рові О. Романішинам, С. Присовським, К. Д. Когутякам, д-рові Б. М. Рибчукам, В. П. Кардашам, Марія Цмоць, О. Б. Діоніс, М. Ф. Валлі, З. Г. М. Шафовалом, В. Микитин з матюмо, А. Г. Бешам, І. Стецьма з родиною, І. Говоським, М. Стебельським, Д. Боднарчук, Л. Дрозд, д-р Тетяні Реві за лікарську діяльність і поліку та д-рові Я. Баранському з Вінніпезу за допомогу.

Щира подяка за Панахиди, похоронні відправи, участь у тринзі, Архирейську Службу Божу і за глибоко-змістовне прощальне слово в церкві — Високопреосвященнішому Владиці Кир Ізидорові Борецькому, о. крилошанинової М. Стефанову, і за відвідування в шпиталі і за сердечні найкращіші Тайя й Елеопомозання та за сердечні прощальні слова на Панахиді і на цвинтарі, о. крилошанинової Б. Остаповичеві, і за зворушливе прощальне слово на Панахиді, о. д-рові М. Стасіву, і за відвідини в шпиталі, о. протопреосвященнішого дєканові І. Сиротинському, о. митрополіт П. Хоминові, о. крилошанинової В. Жолкевичеві, о. К. Гринци, о. І. Ващукові, о. В. Шараневичеві, о. І. Варшичіві і диаконів Т. Дусанівському та дякові С. Почепанову.

Дружніє спасибі чоловічому хору СУМ „Прометей“ і його диригентів мгр. В. Кардашев за спів під час Панахиди.

За вітні і квіти в часі Панахиди і похоронні сердечно дякуємо: Проводові ОУН, Подругам ОУН, ГУ ОЖ ЛВУ, ГУ ОЖ ОЖС, ЗСА, ГУ ЛВУ, Музеєві-Архівові Визвольної Бороти ім. Ст. Бандери, В-ву „Гомін України“, учителям і учням Рідної Школи ім. Ю. Липи в Торонті, учителям і учням Рідної Школи ім. Т. Шевченка в Етобіко, учителям і учням „Вестей Гайскул“ в Торонті, Осередкові СУМ, Булаві, Батьківському Комітетові і Жіночій Ланці в Торонті, УВФ у Велланді, УВФ в Етобіко, УВФ в Ст. Катерині, УВФ в Гамілтоні, УВФ в Нью Йорку, УВФ у Боффало, Українському Культурному Центрові в Торонті, Українській Народній Помочі в М. Мазурові в Піттсбурзі, Суспільній Службі України Канади в Торонті, Українській Радіопрограмі в Ш. Шарана в Боффало, диригентів, управі і працівникам ЮБІ ЕА в Торонті, д-р. Я. С. Стецькам, В. Козаченку, Т. І. Ю. Корнін, І. Говоським, А. М. Бандерам, мгр. О. Г. Романішинам, д-рові Б. А. Стебельським, О. Силі-Стебельському — похресним, Д. Боднарчук, І. Б. Велигорським з родиною, М. Ф. Додякам, А. О. Чорніам, А. П. Малоні. Були вітні від Родини в Україні, від мужів і донь.

У Лігайтоні відбулася розвагова зустріч українських ветеранів

Колішні воєни І-ї Української Дивізії УНА, на закінчення літнього відпочинку, вже від довшого часу збираються із своїми родинами на оселі ім. Ольжича в Лігайтоні на розвагову імпрезу „печення бараболі“.

Цього вечора розвагова зустріч відбулася у суботу, 22-го вересня із добре приготованою програмою, на яку не зважаючи на погану погоду і довшіший весілля, зібралось рекордне число — в порівнянні до попередніх зустрічей: наше жіноцтво під проводом п-ї Рені Прончак; цього року до дружин колишніх воєнів теж долучились усі пані з Лігайтону та околиці, пригостили багатий і смачний буфет; молоді під проводом Олі Михайлюк чудово прикрасили велику залу; Микола Бойчук приготував добру розвагову програму; колишній старшина дивізії П. Михайлів при допомозі інших займався печенням бараболі; п-ї Слава Гуменюк написала гумористичну колоду з реферсом, який співали з нею усі зібрані на залі.

Голова станиці о. Богдан Левинський, колишній польовий духовник дивізії, вітаючи всіх присутніх, привітав голову Української Американської Ветеранів — майора Стека, голову Братства колишніх Воєнів УПА — Михайла Ковальчука та голову Братства Дивізійників — п. Сімкова.

До ще більшого успіху цієї зустрічі спричинилася оркестра „Дніпра“ під орудою колишнього дивізійника Строщко, яка аккомпанювала до виступу українського танцювального гуртка, який виконав українські народні танці під керівництвом Миколи Бойчука. Танцюристи, які належали до цього гуртка — це молоді з 4-го та 5-го туз народженого покоління із Мексико. Ця ж оркестра аккомпанювала також до співу професора коледжу, д-ра Карпинича та приспівок Марусі Фесько, яка є з 3-го покоління народженого в Америці.

Незвичайно милою несподіванкою була велика присутність молоді. І коли, хто запитав би: „Де наша молоді?“, ми можемо відповісти: тут, на цій зустрічі вона становила рівно половину всіх присутніх.

У наступному році розвагова імпреза колишніх воєнів дивізії в Лігайтоні визначена на суботу, 13-го вересня 1980 року, знову з оркестрою „Дніпра“ під керівництвом п. Строщко.

Н. Н.

3 нагоди 15-річчя Світлички УЗХ у Філадельфії

Інституції створюються здебільша тоді, коли назрівала потреба якоїсь дії всередині громади. Таку потребу відчули молоді матері, коли дійшли до рішення відкрити Світличку для української дітвори в Філадельфії. Це був 1963 рік.

Ці молоді матері були свідомі, що їхні діти, які народились вже тут, на чужині, виставлені на перехресні впливи: з одного боку на впливи живих духових українських традицій, з другого — на вплив оточення із загрозливою асиміляцією.

Ініціатором створення цієї Світлички була п-ї Христина Турченко, яка перша подала думку, щоб створити в Філадельфії українську кооперативну світличку з програмою занять згідно з найновішими педагогічними теоріями, які замагають до того, щоб якнайбільше впливати на інтелектуальний розвиток дітей, а рівночасно, щоб однією з головніших підстав виховання було прищеплення дітям любові до української мови, пісні й традиції.

З цими ідеями та з досвідом в організуванні Світлички при Пластовій Станиці в Монтреалі п-ї Х. Турченко звернулася до 20-го Відділу Українського Золотого Хреста у Філадельфії, головою якого була тоді п-ї Марія Варварів, і цей Відділ в порозумінні з св. п. Оксаною Генгалло, виховною референткою Головної Управи якого була тоді п-ї Марія Варварів, і цей Відділ в порозумінні з св. п. Оксаною Генгалло, виховною референткою Головної Управи УЗХ, погодився спонзорувати цю Світличку та допомогти в її організуванні.

І так 17-го вересня 1963 року від 20-го Відділу УЗХ розіслано до батьків дошкільної дітвори в Філадельфії лист з повідомленням про відкриття нової Світлички. В цій зверненні було висловлено ідейні напрями Світлички, а саме: 1) в програмі Світлички мали виходити українські дитячі гри, забави й пісні, народні казки та крашні зразки українського дитячого фольклору; 2) заплановано окрему увагу звертати на засвоєння правильних українських назв на усі предмети й прояви в обсязі зацікавлення дитини; 3) матері мали діставати для дітей віддруковані слова вивчених у світличці текстів пісень чи віршів; 4) Світличка мала бути забезпечена забавками, які відповідають найновішим вимогам педагогіки дошкільної освіти; 5) Рівнобіжно з виховною працею учительки над дітьми були передбачені періодичні зустрічі матері, під час яких мали бути висвітлювані фільми з ділянки дошкільного виховання та дитячої психології та доповіді з дискусіями на теми виховних проблем; 6) Під час цих зустрічей мали також обговорюватись поради й побажання батьків відносно програми та напрямів праці Світлички; 7) При Світличці мала діяти бібліотека, з якої матері мали б вивозити українські дитячі книжки для своїх дітей.

Тепер, з перспективи часу, можна сказати, що в переважній більшості ці основні напрями праці Світлички були додержані й себе оправдали.

І так після розіслання цього звернення, згуртувалася гарна група ідейних молодих матерів, які з ентузіазмом взялися до праці. Першою учителькою Світлички була п-ї Наталя Лукіянович, яка дуже видало і з відданістю вводила всі заплановані методи праці в життя. У перших днях занять було тільки п'ятеро дітей, та дуже скоро число дітей збільшувалося і скоро дійшло до 30-ти і більше.

Відбувалися часті наради й дискусії матері на теми методів праці та організаційні. Спочатку спричини-

лась багато до застосування модерних методів праці п-ї Марія Шука, яка розшукала праці відомого італійського педагога-теоретика Марії Монтессорі і прочитала це в часі одних ширших сходів. Теорії Монтессорі сходились з наперед запланованими методами праці у Світличці, й тому їх застосування спричинило до поширення та удосконалення занять, в тім підборі іграшок, які мали впливати на розвиток дитини та ін. П-ї Шука також використала американські підручники для ведення кооперативних світличок, вибравши головні напрями й вказівки, які примінено в плануванні адміністративної й виховної праці Світлички.

Перший рік треба було поборювати технічні та матеріальні труднощі. Не можна було мати відразу відповідного приміщення, тому заняття відбувалися в гостинній хаті п-ви Турченко. Згодом вдалося дістати приміщення в одній з американських церков в околиці Льюган, яка вважалася тоді „українською околицею Філадельфії“. Там Світличка приміщувалася понад 12 років. Згодом вона перейшла в друге приміщення, також до церковного будинку, при 1-й і Тейбор Ровд, де діє й дотепер.

Від самого початку Світличкою керував Комітет Матерів, розподілюючи відповідні обов'язки між собою. Першою головою Комітету — енергійною й дуже відданою та ідейною — була п-ї Христина Ганас.

Як уже було повніше згадано, — першою учителькою впродовж трьох років була п-ї Наталя Лукіянович, що з великим умінням проводила заняття Світлички, чим спричинилася до її скорого розвитку. Другою дуже відданою і доброю учителькою була п-ї Марія Касіян, яка вклала багато праці і, крім занять, дуже вдало підготувала імпрези та вистави Світлички.

П-ї Касіян була також першою скарбничкою цієї кооперативної Світлички і вміло керувала, тоді ще скромним, бюджетом. Згодом — в часі перших десяти років, учительками були пані: Надія Савчук, Тая Левицька, Марія Панчак і Гая Головач. Всі вони віддані працевлаштуванню, дотримуючись засад, які були прийняті на самому початку заснування Світлички. І так надійшло 10-ліття Світлички, яке відзначено гарною імпрезою. В наступних роках були учительками пані: Марія Панчак, Роксолана Гарасимович, Дора Горбачевська, Туся Данилів, Ярослава Лончина, Дзвінка Захарчук, Люба Нагірняк, Ліда Костяк і Оксана Повзаник.

Навчання відбувалося спочатку два дні, а згодом три дні на тиждень. Придбано спільними силами виграшні Світлички, виховні іграшки та різні потрібні речі. Згідно з інструкціями та під проводом п. Ігоря Заяця, самі батьки змайстрували потрібні полицки й шафки для іграшок і одягу дітей. Тому й діти в День Батька задекларували вірши про доброго батька, який їм у всьому допомагає.

У перших роках існування Світлички великим успіхом користувався чудовий ляльковий театр, організований і виконаний головою п-ї Дзвінкою Захарчук. Всі чудово виконані декорації та ляльки були її роботи. Дзвінка Захарчук опрацювала українські казки для вистав і була при тім головним режисером. І так цей театр давав шлі вистави казок.

Пані Дарія Шуст була в перших роках імпрезовою референткою Світлички і взагалі займалася музичним вихованням дітей у Світличці та багато спричинилася до навчання дітей пісень, колядок, гаїлок, пісень з ритмічними виразами та ін.

Кожного року в Світлич-

УРЯДОВЦІ І ПРАЦІВНИКИ...

(Закінчення зі стор. 1)

Колишній касир УНСОЮзу Роман Слободян одержує з рук головного підприємця д-ра Івана О. Фіска ювілейний подарунок. На фото (зліва): головний секретар Володимира Сохан, головний касир Ульяна Дячук, Мирон Сидорович, Галина Сидорович, Р. Слободян, д-р І. Фіска, редактор-емерит Антін Драган та головний організатор Василь Оріховський

працю з ним, зокрема про активну, часто ініціативну участь Ювілята в багатьох творчих починках, про його неперервну жертвенність на народній цілі та справжнє меценатство для розвитку нашої культури. Своєю відданістю УНСОЮзу та українській справі, своєю негнучістю і завзяттю Ювілят зокрема доказав і підтвердив під час ряду критичних ситуацій, що їх переживав УНСОЮЗ і Українська Громада в Америці. „В кожній ситуації і в кожній потребі на Слободяна завжди можна було покластись“ — говорив промовець.

На закінчення сам Ювілят не без зворушення згадав про свою юність в рідному Настасові біля Тернополя в Західній Україні, де він народився 17-го жовтня 1889-го року, про свої шкільні роки та виїзд до Америки 17-літнім юнаком у 1906-му році. Три роки пізніше, в році 1909-му, він став членом УНСОЮзу і від того часу все його життя і весь його труд для української справи і громади нерозривно зв'язані з цією установою. „Моя попередники-піонери корчували

ліс і орали народну ниву, а я з моїми співпрацівниками в Головному Уряді УНС засідали за народну ниву з довшим зерном, що досі дає свої плоди“ — говорив п. Слободян, з приходом якого до Головного Уряду УНСОЮзу нараховувалося близько 10,000 членів і мав закладено пів мільйона доларів майна, в порівнянні з 86,000 членів та 43 мільйонами доларів майна сьогодні, не кажучи вже про моральний та ідейний капітал, якого не можна зміряти жадними цифрами. Ювілят теплим словом згадав теперішніх

головного касира пані Ульяну Дячук та головного секретаря Володимира Сохан, яких він мав нагоду спостерігати при їхній праці ще як службовиків Головної Канцелярії та які сьогодні на відповідальних постах ескзекутивних урядовців продовжують світлі традиції

відданості праці попередників. Побажаннями далішніх успіхів і дальшого невпинного росту УНСОЮзу та нових успіхів його урядовців і працівників закінчив 90-літній п. Роман Слободян своє зворушливе слово.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Наталія Пазунок

Роман Купчинський доповідав...

(Закінчення зі стор. 1)

про культуру української мови, санкціонована партійними й урядовими чиновниками, з участю понад 1,000 осіб. Ця Конференція дала поштовх до відкритої боротьби за українізацію, — сказав Р. Купчинський. І в цей час приходять до влади Петро Шелест, як перший секретар КПУ. Приходить до влади тоді, коли є бурхливий зріст національної свідомості й стає перед питанням, як контролювати сильну стихію українізації.

У зрусованому центрі в Донбасі, подає приклад Р. Купчинський, — робітники хотіли чути українську мову, тому Світличний Драч і інші їздили до них читати свої поезії в рідній мові.

Велике обурення викликало спалення бібліотеки Академії Наук у Києві в 1964 р. і це спонукало до збільшення руху протиправу. В 1965 році прийшла хвиля арештів, а якому був план придусити протиправу, забирати лише провідників руху. Однак це мало протилежний наслідок. У 1967 році західний світ читав про 20 політ'язнів у збірці В. Чорновола „Лихо з розуму“.

Праця І. Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація“ спершу була написана на замовлення партійних чиновників, — сказав Р. Купчинський, щоб довідатися про національні прагнення нової стихії в Україні, але опісля Дзюбу арештовано. В січні 1968 р. О. Гончар роман „Собор“ друкується в київському журналі „Вітчизна“, а потім його цензуровано. Так само, розвідка М. Брайчевського п.з. „Возз'єднання чи приречення“ мала повнитися в українському історичному журналі, але в останній хвилині стягнуто її з друку. Вона появляється пізніше у самвидаві.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

На протязі усіх років існування Світлички на деякі наради та на всі імпрези приходили деякі члени 20-го Відділу УЗХ, а зокрема св. п. Оксана Генгалло, яка була виховною референткою Управи УЗХ і довгі роки була також головою 20-го Відділу УЗХ. Св. п. Оксана Генгалло завжди дуже цікавилася розвитком праці Світлички, відвідувала її, давала цінні поради; і в останніх своїх розмовах, перед відходом у вічність, дуже турбувалася добром Світлички. А вже праця Світлички так добре пов'язувалася з діяльністю УЗХ в таборах молоді на оселі ім. Ольжича, які св. п. Оксана Генгалло організувала рік-річно протягом 20-ти років. Світличка підготувала дітей до пізньої участі в таборах молоді в їхньому шкільному віці.

І так прийшов час, коли святкуємо вже 15-ліття цієї Світлички. Перші діти, які ходили до неї, вже дорослі, вже у вищих школах. Та щороку приходять нові малюта, і праця у Світличці йде повним темпом уже виробленим шляхом. Ми віримо, що в це 15-річчя Світлички, що Управа Світлички, на чолі з головою Управи п-ї М. Циган, продовжуватимуть із якнайбільшим успіхом працю своїх попередників.

Після такого періоду неперервної й випробування,

ці відбувалось декілька імпрез, а саме: Ялинка, костюмова забава, День Матері, День Батька, закінчення шкільного року чи й інші.

КОНГРЕСОВІ ВІСТІ

Орган Українського Конгресового Комітету Америки

Ч. 37.

ЖОВТЕНЬ

1979

НОВИЙ ДОКАЗ ДОВІР'Я ДО УККА

Друкуючи в нинішньому числі „Конгресових Вістей” повний текст звіту Контрольної Комісії, що був розданий всім учасникам засідання Крайової Ради 15 вересня ц.р., даємо змогу всім Громадянам і Громадянкам переконатися, що голова нашої Контрольної Комісії, п. Іван Винник, казав повну правду, коли у своєму усному звіті стверджував: впливи до Українського Народного Фонду в минулому році стали новим доказом, що громада має довіря до УККА. Просимо уважно порівняти впливи попереднього року й останнього. Одні і другі не надзвичайно великі. Але, коли у 1977 році зібрано на УНФонд кругло 130,000 дол., а в минулому році понад 160,000, то це такі свідчення, що наші люди розуміють, що УККА потрібний і корисний. Ясно, що й сума 160,000 дуже невелика — в обличчя інфляції, постійного зросту цін і шораздальшого упадку вартості долара. Тому не можна спочивати на лаврах, бо ті лаври дискусійної вартості. Використаймо радше те довіря, що його має громада, і ту єдність, що її вдалося перевести в систему УККА, і стараймося підтримати УНФонд далішми — і більшими впливами! Славти Господа — нашим імігрантам, які стали поселенцями в цій країні, вдалося вже піднятися на той вищий рівень матеріального стану, що 25 доларів не роблять ніякої рубрики у річному бюджеті великої більшості наших родин і окремих українських людей. Ото ж не ображуймо самих себе і не вагаймося жертвувати на УНФонд — щоб діяльність УККА могла бути кращою і кориснішою! Заложити вона від двох чинників: від людей і від грошей. Люди доброї волі — дайте їм фонди на працю для УККА!

ЕКЗЕКУТИВА Й КРАЙОВА РАДА ЗАВЕРШИЛИ ПОВНУ КОНСОЛІДАЦІЮ

15 вересня ц.р., відбулися в конференційній залі Централі УККА у Нью-Йорку цілоденні наради Екзекутиви і після неї Крайової Ради УККА, що їм проводив черговий екзекутивний віцепрезидент о. гамб. Роберт Москаль. Головними доповідачами були президент УККА проф. Лев Добрянський, який відкрив наради і висловив окрему доповідь і директор Централі мгр Іван Базарко, як також голова Контрольної Комісії Іван Винник, що склав звіт про діяльність УККА за минулий рік. Секретар Екзекутиви Ігнат Білінський відчитав протокол із останніх нарад Екзекутиви і Крайової Ради.

З усіх цих нарад найважливішими були дві справи: Затверджено прийняття в членство Асоціації Українців Америки та її досі складової організації — Об'єднання Прихильників Визвольної Бороти України. Голову Асоціації д-ра Романа Барановського обрано до Екзекутиви. Прийнято теж, як нову членську організацію, Українську Спортову Централю Америки і Канади та Об'єднання українських лісників і деревників. Таким чином переведено в систему УККА повну консолідацію всіх без винятку українських партій, середовищ і груп без уваги на їх обласне походження, віровизнання їх членства та погляди, поширено теж базу УККА на нових членів.

Другою найважливішою справою на тих нарадах було схвалення дати 10-12 жовтня 1980 р. на скликання 13-го з черги Конгресу українців Америки, про що мова на іншому місці.

ХІІ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ — 10-12-го ЖОВТНЯ 1980 РОКУ

Екзекутива УККА на своєму засіданні 16 вересня ц.р. устійняла, що 10-12 жовтня 1980 року відбудеться у Філадельфії ХІІІ з черги Конгресу Українців в Америці. Крайова Рада затвердила цю постанову і прийняла до відома, що технічно підготовку Конгресу займається Відділ УККА у Філадельфії, головою якого є проф. Петро Стерчо. Центральна УККА у Нью-Йорку стоїть у цій справі у тісній співпраці і порозумінні з філадельфійським господарем ХІІІ Конгресу.

З цієї нагоди варто пригадати, що Перший Конгрес відбувся 24 травня 1940 р. у Вашингтоні, з участю 805 делегатів із 168 місцевостей. Другий Конгрес відбувся 22 і 23 січня 1944 р. у Філадельфії з участю 235 делегатів. Рішено тоді видавати англомовний „Український Квартальник”. Третій Конгрес — 31 травня і 1 червня 1946 р. у Вашингтоні з участю 322 делегати. Прийнято тоді проект статуту УККА. Четвертий Конгрес — 5 і 6 листопада 1949 у Вашингтоні — 308 делегатів від 472-ох організацій. Встановлено тоді Український Народний Фонд. П'ятий Конгрес — 4-6 липня 1952 р. в Нью-Йорку. 799 делегатів від 595 організацій. Шостий Конгрес 28-30 травня 1955 р. у Нью-Йорку: 430 делегатів. Сьомий Конгрес — 21-23 лютого 1959 р. у Вашингтоні: 232 делегати. Восьмий Конгрес — 12-14 жовтня 1962 р. у Нью-Йорку. — 295 делегатів. Рішено тоді, що право вислати делегатів на Конгреси мають також платники до УНФонду. Дев'ятий Конгрес — 7-9 жовтня 1966 р. у Нью-Йорку. — 465 делегатів. Десятий Конгрес — 24-26 жовтня 1969 р. у Нью-Йорку. — 439 делегатів. Одиннадцятий Конгрес — 6-8 жовтня 1972 р. у Нью-Йорку. — 510 делегатів. Великий панель молоді. Дванадцятий Конгрес — 8-10 жовтня 1976 р. у Нью-Йорку. В усіх Конгресах брали участь також члени керівних органів УККА. Про більшість Конгресів видано згодом детальні звітні доповіді у книжковій формі.

Тому, що до ХІІІ Конгресу вже тільки кругло 1 рік — треба заздалегідь підготуватися до нього. Найбільша підготовка — не технічна, а духовна, психологічна: щоб цей наш найбільший Конгрес Українців в Америці перейшов не тільки назверх величаво, але й у найбільшій згоді гармонії і став новим розчаруванням для ворогів, які мріють про розбиття у нашої громади.

ІЗ КОМУНІКАТУ

ЕКЗЕКУТИВІ І КРАЙОВІ РАДИ УККА ПРО НАРАДИ В НЬО-ЙорКУ (Становище до закідів п. Валентина Мороза)

.....У висліді розгляду заваг пана Валентина Мороза щодо діяльності УККА, під час його промови в Елленвілі, 8 липня 1979 р., стверджено, що вони не основані на фактах. УККА на протязі свого існування і дії завжди присвячував і присвячує тепер багатозусиль і фінансових засобів для оборони національних і людських прав українського народу, зокрема оборони нескорених українських патріотів і політичних в'язнів в СРСР. Численні петиції до Об'єднаних Націй і американського уряду, різні політичні акції і масові демонстрації, десятки видань про положення в Україні, сторінок інформаційної огороженості в найбільших американських щоденниках, висилка сотень статей до американської преси — усе це лише частина тієї великої праці, що її вів і веде УККА й уся українська громада в Америці в користь української справи.

Розминається також з дійсністю завага, що УККА виплачує ген. Петрові Григоренкові місячну платню й удержує платного референта для допомоги Генералові. Кожний український громадянин може переконатися з фінансових зведень УККА, що таке твердження не має фактичних основ. УККА допомагає лише, з гуманних спонук, покрити кошти за операції і перебування у шпиталі дружини ген. Григоренка. Стверджено також, що президент Американської Федерації Праці і Конгресу Індустріальних Організацій Джордж Міні ніколи не писав і не повідомляв телефононічно УККА про те, що бажав би зустрітися з Валентином Морозом.

Наради Крайової Ради

Після закінчення нарад Екзекутиви, відбулись наради Крайової Ради УККА, що їх відкрив і ними проводив голова Ради о. шамб. Роберт Москаль.

ЗВІТ ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКОГО

У своєму звіті, що його президент УККА проф. Лев Добрянський виголосив на Крайовій Раді 15 вересня ц.р., він звернув увагу, що стоїмо перед цілком низкою дат і подій, що їх ми повинні використати для української справи. Перш усього треба використати якнайширше і найкраще перебування Папи Івана Павла II в Америці, — різні національні групи вже пригтовляються до цієї події. Справа ратифікації САЛТ II, яка стоїть у Конгресі, як теж конфлікт за совєтське війсьське на Кубі і проблема дальших торговельних зв'язків ЗСА і СРСР дають можливість висловити в

цих справах українське становище. У 1980 р. відбудуться в ЗСА президентські вибори — це добра нагода для активізації української громади. Треба використати 20-ті роковини закону про встановлення пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, — скликання до Москви Олімпіади вимагає від нас відповідної реакції, — переведення в 1980 році 13-го Конгресу українців в Америці вимагає активізації громади. Проф. Лобрянський закликав до єдності і „внутрішньої солідарності” в усіх цих справах, без чого не можливий успіх наших дій.

Персональні зміни в керівних органах УККА

Крім згаданого на іншому місці вибору д-ра Романа Барановського до Екзекутиви УККА, як репрезентанта Асоціації Українців Америки, переведено ще такі персональні зміни в керівних органах УККА:

До Крайової Ради УККА прийнято нових членів: Миколу Натіряка і Євгена Перейму від Асоціації Українців Америки та Юрія Храчевича від Української Спортової Централі Америки і Канади. Рівночасно

переведено деякі зміни і тепер в Крайовій Раді засідають: Ігор Сохан і Володимир Свинух від Організації Української Молоді „Плат”, д-р Петро Мірчук від Союзу Українських Політв'язнів (на місці померлого голови мгра Євгена Лозинського), пані Юлія Купчинська від Жіночої Оборони Чотирьох Свобод України (на місці померлої Богдани Сидор-Чарторийської). Ще деякі інші організації зголосили зміни, але їх ще не уточнили.

ПІДСУМКИ ЗБІРКИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ЗА 1978 РІК

Сьогодні подаємо українському громадянству 29-те з черги звідомлення зі збірки Національного Датку і членських вкладок від установ і організацій та поодиноких осіб до Українського Народного Фонду. В 1978 році всі ці вклати дали суму 160,231.11 дол. На цю суму зложилися вклати: від організацій — 17,945.00 дол., від поодиноких осіб — 132,283.60 дол., із спеціальних пожертв та посмертних записів вплинуло — 10,002.51 дол.

Окремо перевели ми збірку на Інформаційне Бюро УККА у Вашингтоні яка дала 17,872.00 дол. На ту суму вклатили: Т-во Купців і Промисловців в Чикаго 5,000.00 дол, три Братські Союзи — Український Братський Союз, Український Народний Союз і СУК „Провидіння” — 9,257.00 дол., Ліга Українських Щадників і Центральна Укр. Кооперація — 2,500.00 дол. та Відділи УККА — 1,115.00 дол.

Ці наші статистичні дані дозволять оцінити жертвенність наших Центральних Установ, їхніх Відділів та поодиноких громадян. Коли ходять про поодиноких громадян, то ми на тому місці бажалимо підкреслити велику жертвенність осіб, які вже є на пенсії і яких річний прихід із старечої пенсії є без порівняння менший від багатьох наших громадян, які гордяться своїми високими професійними позиціями і мастками. Рівнож просимо поглянути на повний список громад — Відділів УККА, скільки в ньому є з великими сумами, а скільки з малими. Коли в малих громадах національне оподаткування є майже стовідсоткове, то у великих далеко не так.

Контрольна Комісія УККА перевела контролю всіх приходів і розходів в дні 23-24 червня та 27-го серпня 1979 р. До перевірки канцелярія УККА передала Контрольній Комісії — всі чеки і щадничі книжечки, відписи банкових кон, документи інвестицій, побічні книги, податкові виказки та протоколи засідань і рішень Екзекутиви УККА. Детальний звіт Контрольної Комісії був поданий на нарадах Крайової Ради УККА, що відбулися в дні 15-го вересня. Він буде проголошений в найближчому числі Конгресових Вістей. Контрольна Комісія ствердила, що господарка УККА є добра і стабільна а все книговедання належному порядку.

Радіючи минулорічним успіхом у збірці фондів УККА, які були найвищими за час існування УНФонду від 1950 р. з приємністю складаємо подяку всім тим нашим громадянам, які своєю жертвенністю і своєю відданістю праці у збірці причинилися до успіху в 1978 р. Просимо переглянути цей список жертводавців, а по перегляданню ствердити чи в ньому є Ваша організація і Ваше прізвище як жертводавця УНФонду. Коли ж цього нема, подбайте про те, щоб в тому 1979 році і Ваша організація і Ви особисто знайшлися між жертводавцями, бо тільки платники НДатку мають моральне право на критику діяльності Українського Конгресового Комітету Америки.

Від імені Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки висловлюємо признання і подяку за примірну співпрацю всім Головам Відділів УККА, референтам збірки, бо без їхньої праці і співпраці не було б минулорічного фінансового успіху.

Перед нами збірка Національного Датку на 1979 рік. Ми Вам будемо вдячні за зложення Вашої вклати НД, коли Ви це цього не зробили. Наша праця спирається виключно на громадську жертвенність. УККА не отримує ніякої субвенції, і тому дорожить кожним долларом, що його отримує від українських жертводавців. Ми господаримо в межах мінімального бюджету, щоб виконати покладені на нас обов'язки української громадою.

Допоможіть нам це робити і дальше в нашому ювілейному році існування УККА.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

У громадах

ГАРТФОРД, КОНН.

У неділю, 18-го березня ц.р., в Гартфорді, Конн., відбулися в Українському Народному Домі, чергові Загальні Збори Відділу

УККА. На внесок Петра Шагаа обрано Президію Зборів в складі: голова — Яків Положа, заступник голови — Василь Химчак і секретар Павло Бзовицький.

Обрано нову Управу в наступному складі: голова — мгр Борис Крупа, 1-й заступник голови — о. Дмитро Мамчур, 2-й заступник і референт зовнішніх зв'язків — Роман Заставський, секретар — Олег Кінах, референт УНФонду — Володимир Мерешак, фінансовий референт — Яким Заяць, імпрезовий референт — Тиміш Мельник, редактор „Вістей” Відділу УККА — Яків Положа, пресовий референт — Петро Шагаа, референт суспільної опіки — Яріш Іван, архівар-хронікар — Яронім Логуш, дорадний член — д-р Осип Теслюк, правний дорадник — адвокат Стефан Піган, вільний член — Павло Бзовицький; Контрольна комісія: голова — Александр Рудзінський, Володимир Левський і Володимир Тесля — члени; Товариський суд: голова — Іван Селеман, Мiron Зелез, і Василь Грунтовський — члени; Референтура зовнішніх зв'язків: голова — Роман Заставський, Софія Радько і Люба Кінах — члени; Референтура УНФ-ду: голова — Володимир Мерешак, Софія Турало, Осип Гладун, Ярослав Ткачук, Антін Наконечний — члени.

Відділу: президент — адв. Відділам Андрушин, голова — Роман Куціль, секретар — Андрій Яріш, скарбник — Іван Боднар, культурно-освітній референт — Микола Єйна, заступник культ.-осв. референта — Євген Кулик, референт Народного Фонду — Микола Гудзоватий, голова — Микола Лілак, Члени Управи: Марта Шмигель, Стефанія Павлович, інж. Любомир Шмигель, Євген Лілак, Юрій Ганушевський. Контрольна комісія: Михайло Єйна — голова, Михайло Малинівський і Остап Захарків — члени. Товариський суд: проф. Борис Губка, д-р Іван Кіндрат, Михайло Лялько; збірки Народного Фонду: Михайло Малинівський, Микола Гудзоватий, Михайло Лялька, Володимир Біловус, Микола Лілак, Іван Лучканич.

СИРАКЮЗИ, Н.Й.

У неділю, 8-го квітня ц.р., відбулися Загальні Збори Відділу УККА в Сиракюзах.

Збори відкрив голова Відділу д-р Олександр Гудзак. Зборами проводила президія у складі: інж. Мiron Сидорович — голова і мгр Микола Дуплак — секретар.

Збори переобрали управу Відділу УККА з невеликими змінами на нову каденцію. Її склад такий: д-р О. Гудзак — голова, П. Карпишин — місто голова, М. Павлів — секретар, І. Пиндус — скарбник, М. Велич — заступник скарбника, д-р М. Логза — референт преси; Культурна рада: П. Карпишин — голова, М. Дяченко і Р. Шаран — члени; Референтура зовнішніх зв'язків: д-р М. Логза — голова, інж. М. Сидорович, мгр М. Дуплак та мгр З. Карпишин — члени; Референтура збірок: М. Зарічний — голова, В. Мельник

РОЧЕСТЕР, Н.Й.

У неділю, 27-го травня ц.р., відбулися Надзвичайні Загальні Збори Відділу УККА на залі церкви Св. Богоявлення при участі 70 членів — платників Національного Датку. Ось повний склад нової Управи

— член; Члени Управи: М. Годжак, мгр П. Малайр; Товариський суд: д-р М. Ткач — голова, В. Петрів, Е. Гусак — члени; Контрольна комісія: мгр М. Рубич — голова, д-р Я. Гурський і С. Гришич — члени.

БАЛТИМОР, МД.

Звичайні Загальні Збори Відділу УККА в Балтиморі відбулися в неділю, 3-го червня 1979 року і обрали нову Управу в наступному складі: голова — інж. Богдан Саламаха, перший заступник голови — мгр Андрій Чорнодольський; другий заступник голови — мгр Павло Фенчак (голова Української Едукаційної Асоціації Мериленду); секретар — Микола Турник (секретар Відділу „Провидіння”); англомовний секретар та реф. зовнішніх справ — мгр Степан Басараб; скарбник — Андрій Чорний (Дім Української Молоді); культ. освіт. референт — проф. Петро Войтович (голова ОДВУ); організаційний референт — Володимир Стельмах (голова ООЧСУ); референт УНФонду — Теофіл Попович (делегат Плату); госп. реф. — Григорій Войтович; члени Управи: Теодор Кузьмів (голова СУМА), мгр Василь Палійчук, Степан Поліщук (сек. Укр. Нар. Поміч), Марія Стельмах (голова ОЖ ООЧСУ), Іван Малко (сек. 320-го Відділу УНС), Адам Шідин (сек. 55-го Від. УНС), делегат 59-го Відділу СУА.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Збори Відділу УККА в Мамі, Флориди. Збори відкрив голова Володимир Хімак. Зборами проводила Президія: Володимир Трач — президент і Володимир Башин — секретар.

Нова Управа Відділу: Омелян Граб — голова, Омелян Урбанський — місто голова, Григорій Тимків — секретар, Володимир Трач — касир, Євген Крух — імпрезовий реф., Надія Мудрейко — імпрезовий реф., Володимир Башин — імпрезовий реф., Антін Угляр — референт У.Н.Ф.

Контрольна Комісія: Роман Балабан, Михайло Володимир, Богдан Козій. Товариський Суд: Володимир Хімак, Пан Гоманюк.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова, Софрон Ганкевич — заступник голови, Петро Верний — член. Склад обраного Товариського Суду слідує: Клим Бабак — голова, Микола Ярмко — заступник голови, Олекса Дуда — член.

Контрольну Комісію обрано в складі: Михайло Ващарів — голова

1 ДАТЫ: